

PROFIELEN
INFORMATIE- EN OPINIEBLAD
VOOR DE HOGESCHOOL ROTTERDAM

KEUZE GIDS: waardering HR in de lift

Acteur Dragan Bakema
DROOMT VAN MOOIE FILMS

klacht van student cmv tegen directeur opleidingen van het cluster RISO uitspraak college van beroep
GEGROND

Een student cmv hoorde op 30 augustus 2006 dat hij een negatief bindend studieadvies (negatief bsa) kreeg. Hij moest de vakken psychologie en taalbeheersing halen om een negatief bsa te voorkomen. Vlak voor de herkansingstoets psychologie kwam de student erachter dat de literatuur gewijzigd was. En een vervangende opdracht voor het vak taalbeheersing zorgde niet voor een voldoende voor de hele cursus. De student wist niet dat hij naast de vervangende opdracht nog iets anders moest doen om de cursus succesvol af te ronden. Hij vindt dan ook dat hij recht heeft op een propedeusegetuigschrift en op het intrekken van het negatieve bsa. De directeur opleidingen van het cluster RISO geeft aan dat de student zich voor een herkansing in een ander jaar eerst bij de docent van het vak moet melden, zodat deze kan aangeven welke literatuur op dat moment bij het vak hoort. Dat heeft de student in dit specifieke geval niet gedaan. Voor taalbeheersing geldt dat de docent tijdens de les bepaalt welke studenten een extra keuzevak moeten volgen ter ondersteuning. De student in kwestie kwam in aanmerking voor dit extra vak. Alleen de vervangende opdracht maken, was dan ook niet voldoende om de hele cursus af te ronden. Op basis van deze gegevens vindt de directeur het gegeven negatieve bsa terecht. Op de zitting blijkt dat het schriftelijke negatieve bsa pas op 21 september 2006 uitgegeven is, dus ná de wettelijke datum van 1 september 2006. Er is voor 1 september 2006 al wel mondeling een negatief bsa uitgedeeld, maar een bsa is pas geldig als het schriftelijk aan de student kenbaar is gemaakt. Op basis hiervan stelt het college van beroep de student in het gelijk.

MG

Ingezonden

Rekenvaardigheid PABO-studenten

Als docent rekenen/wiskunde van de PABO wil ik graag reageren op het artikel over het reken-niveau van PABO-studenten (in Profielen 43), omdat u met een foute aanhef – ten onrechte – vele PABO-studenten heeft gekwetst. De kop van het artikel en de eerste zin slaan de plank compleet mis. De rekenvaardigheid van GEEN ENKELE PABO-student die de propedeuse heeft gehaald, is belabberd. Het is zo dat de meerderheid van de INSTROMENDE PABO-studenten dit niveau niet heeft. De PABO hanteert al jaren (sinds de invoering van de propedeusefase) de toetsing op eigen vaardigheid rekenen voor alle studenten die de PABO-opleiding beginnen. Het niveau van die toets is hoger dan de nu ingevoerde

landelijke WISCAT-toets van Cito. Daarom handhaven wij naast deze nieuwe landelijke INSTROOM-peiling onze eigen propedeuse-UITSTROOM-eis. Dit betekent dat ALLE studenten die de propedeuse hebben gehaald, de rekenvaardigheid van groep 8 voldoende beheersen. Dat was al zo en dat blijft zo. De actuele expliciete aandacht voor verbetering van de rekenvaardigheid van leerlingen op het voortgezet onderwijs (mbo, havo maar ook vwo.) is terecht. Voor vele startende hbo/wo-studenten geldt dat na groep 8 van de basisschool (en bij slechte basisscholen al eerder) geen enkele ontwikkeling, consolidering of versterking van rekenvaardigheid heeft plaatsgevonden. Voor een leerling die voor een PABO-opleiding kiest, wordt dat dan – terecht – een flinke kluit. Hoe staat het met de rekenvaardigheid van de hbo-docenten? Een betere test dan die drie vragen in Profielen 43 vindt u op <http://www.basisvaardighedenrekenen.wolters.nl/> Een PABO-student die de propedeuse heeft gehaald, kan deze test voldoende afsluiten. U ook?

Jos van Etten

Waar werk je?

Het Zonnehuis in Vlaardingen, een verpleeghuis. Ik ben daar verpleeghulp op verschillende afdelingen, zoals de somatische afdeling voor mensen met een lichamelijke handicap, met dementerende mensen en op de revalidatieafdeling.

Hoe lang doe je dit werk?

Ik werk er nu bijna een jaar. Ik ben er aangenomen na het sturen van een open sollicitatie. Ik had nog geen ervaring in de verpleging.

Hoe bevalt je werk?

Goed. Ik vind het leuk om voor mensen te zorgen.

Hoeveel uur per week?

Dat is wisselend. Ik heb een nul-urencontract. Als er veel collega's ziek zijn, dan werk ik meer uren. Soms twintig uur, maar een andere week bijvoorbeeld vier.

Wat verdien je?

8,45 euro per uur zonder onregelmatigheidstoeslag.

d'r bij KLUSSEN

Angelique Smit (20)
Verpleegkunde,
tweedejaars

Draagt je bijbaantje iets bij aan je huidige opleiding en toekomstige carrière?

Ik doe heel veel praktijkervaring op. Ik mag nog niet alle handelingen doen. Maar ik leer veel van de omgang met verschillende soorten patiënten en zo verbeter ik mijn sociale vaardigheden. Ik wil uiteindelijk het liefst de psychiatrie in.

Waar geef je het geld aan uit?

Kleding, uitgaan, sparen en vakanties.

Kun je ervan rondkomen?

Ja. Ik betaal mijn studie niet zelf. Als ik minder zou uitgaan, dan zou ik het denk ik allemaal wel zelf kunnen betalen.

Wat wordt je eerste grote aanschaf als je straks een vet hbo-salaris hebt?

Zo vet is zo'n eerste salaris nou ook weer niet. Ik zou in ieder geval meer kleding kopen dan nu.

MG

Wiebenjijdan?

HANS SCHMITT (21)

Tweedejaars trade management gericht op Azië (tma)

Hans Schmitt is de nieuwe voorzitter van het Power Platform. Dit platform helpt studenten die door een beperking problemen hebben met studeren. Hans, zelf dyslectisch, ziet het als een goede manier om mensen te helpen en een zinvolle manier om studiepunten te verdienen.

Foto: Levien Willemse

Laatst ontvangen sms'je...

Dat ging over een plaats en tijdstip voor een date.

Trots op...

Wat ik met school heb bereikt. Op de basisschool kreeg ik te horen dat ik mavo zou kunnen proberen. En inmiddels ben ik via de havo op het hbo terechtgekomen. Als je ouder wordt, krijg je ook meer motivatie om te leren.

Hekel aan...

Mensen die zeggen bepaalde dingen te gaan doen en dat dan uiteindelijk niet nakomen.

Vijf jaar geleden...

Had ik het idee om een eigen bedrijf op te starten in de IT. Dat is niet doorgegaan. Ik studeer nu tma om later mijn bedrijf te realiseren. Misschien wel in Azië, omdat wat ik wil met het IT-bedrijf dat ik hoop te starten daar goedkoper te realiseren is.

Dagje ruilen met...

Kevin Mitnick. Hij is één van de bekendste computertechnen op het gebied van beveiliging en het verbeteren van programma's.

In het weekend...

Ga ik uit en shoppen. Vaak eerst wat drinken in de kroeg en daarna naar de Beurs. Verder besteed ik tijd aan mijn hobby's zoals wielrennen en duiken.

Geleerd op de HR...

Zelfstandigheid. En door mijn werkzaamheden voor het Power Platform heb ik geleerd om medeleven te hebben met andere studenten. Elke student verdient gelijke kansen. En ik heb uiteraard heel veel over Azië geleerd.

Boek... Kaas en de

evolutietheorie van Bas Haring. Ik vind biologie interessant. En ondanks dat ik er al wat van af weet, vond ik het een leerzaam boek. Het is ook heel toegankelijk geschreven. Iedereen kan het verhaal begrijpen.

Film... Requiem for a dream.

Ik zag deze film met vrienden in de bioscoop. Het was voor het eerst dat we helemaal stil waren tijdens een film. Sommigen kwam zelfs met rode ogen de bios uit. De film laat zien dat het in het leven heel snel mis kan gaan.

Cd... Muziek van Michael Bublé.

Hij speelt covers van onder andere Armstrong en Sinatra. Het is leuk dat hij deze oude jazzmuziek aanbiedt aan een nieuwe generatie.

Verslaving... Ik ontwikkel een

verslaving wanneer ik ergens mee bezig ben. Als ik ergens aan begin, wil ik het ook helemaal goed afmaken. Zo begon ik met duiken, heb al mijn brevetten gehaald en ben nu instructeur.

Ooit... Heb ik mijn eigen bedrijf.

En ga ik misschien wel in Italië wonen.

MG

Dat Dragan Bakema (26) ouder lijkt dan hij is, heeft niet zozeer te maken met zijn volle baardgroei of aanzienlijke cv. Hoewel die dingen meehelpen, is het zijn zekere uitstraling die het 'm doet. 'Ik zal het nooit laten gebeuren dat ik over onzin moet praten omdat mijn werk niet meer interessant genoeg is.'

DROOMT

Acteur Dragan Bakema VAN MOOIE FILMS

De afgelopen maanden speelde je in een experimentele versie van Shakespeares Richard III van het RO Theater. De voorstelling kreeg nogal gemengde kritieken... 'Zeg maar gerust slechte kritieken.'

Nou ja, jij zelf bent er aardig van af gekomen. Maar wat voor invloed heeft dat? 'Ik ben heel eerlijk, als er iets slechts over mij wordt geschreven en het wás ook niet zo goed, dan erken ik het. Andersom ook. Dit was eigenlijk de eerste keer dat ik het er echt niet mee eens was, er is te simpel naar gekeken. Mijn moeder vond dit de beste Richard III die ze ooit gezien had. En mijn moeder is heel hard! Die kan ook echt zeggen: "Dragan, wat speel je slecht." Mijn vader had bij deze voorstelling zoiets van: "Ik weet niet wat ik ermee moet." Dus het was wellicht niet voor iedereen weggelegd.'

Hoe ben je bij het RO Theater terechtgekomen? 'Ik ben vorig jaar afgestudeerd aan de toneelschool en wilde daarna graag bij het RO. Omdat ze vaak heel grote vormen gebruiken, de figuren naar het karikaturale kunnen gaan. In film houd ik juist van het echte, het gewone. In het theater kun je totaal de andere kant opgaan. Daar vind ik het RO groots in.'

Wat is voor een acteur het verschil tussen film en theater? 'Je probeert bij theater veel meer uit. Elke voorstelling is anders. Met film is het wel zo dat de ene take beter is dan de andere, maar alleen bij theater wordt alles altijd gezien, de goede én mindere momenten. Bij film heb je weer als nadeel dat je na een maand terugdenkt aan een scène en denkt: "Shit! Had ik het maar zus en zo gedaan." In het theater heb je altijd de kans om nieuwe inzichten uit te proberen in

een volgende voorstelling. Ik denk dat ik in de komende periode grote sprongen kan maken in het theater. Dat klinkt een beetje raar, maar zelf vind ik jongens eigenlijk pas boeiend worden op toneel als ze de dertig gepasseerd zijn. Ik houd van een beetje gewicht, uitstraling. Ik weet niet precies hoe het zit, volgens mij heeft het te maken met een bepaalde rust. Ik ben zelf op zoek naar die rust op het toneel en dat gaat steeds beter.'

Je laatste film heet Olivier etc. en is in première gegaan op het Nederlands Film Festival in Utrecht. 'Ik ben supertrots op het resultaat. Ik speel een jongen die iets aan zijn hart mankeert. Hij heeft een levensverwachting van ongeveer dertig en is nu 27. Maar dan kan hij opeens

geopereerd worden en heeft hij nog een heel leven voor zich. De film gaat vooral over hoe hij met die situatie omgaat. Ik hoop dat we een film gemaakt hebben waar mensen om kunnen lachen maar ook treuren. Ik heb met Maria (Kraakman, actrice, bekend van onder andere Guernsey, en in het echte leven de vriendin van Dragan – red.) de scènes van tevoren niet te veel vastgelegd en geprobeerd om te ervaren wat er op het moment van spelen gebeurt. Dat is gelukt en daar ben ik heel blij mee.'

Hoe heb je het filmfestival zelf beleefd? 'Ik heb alleen Olivier etc. gezien, daarna moest ik naar Hamburg voor Richard III. Ik heb de grote winnaar, Zwartboek, ook nog niet gezien. Ik vind Paul Verhoeven en Carice van Houten allebei heel goed, dus het is ongetwijfeld te-

Je bent voor Olivier etc. ook betrokken geweest bij het scenario en de casting. Zou je je kunnen voorstellen dat je ooit filmmaker wordt en dat acteren op de tweede plaats belandt? 'Nee, ik moet gewoon acteren. Er zijn veel betere regisseurs en schrijvers dan Dragan Bakema. Ik zou wel graag willen bepalen dat ik die schrijver, die regisseur en die acteurs wil hebben. Dat geregeld, dat lijkt me heerlijk. Ik zou me ook wel willen bemoeien met het scenario, maar het is een vak apart waar ik niet voor heb gestudeerd. Ik wil in een team werken waarin mensen openstaan voor kritiek. Een groep sterren van wie ieder denkt het 't beste te weten, is geen team.'

Je hebt Servische wortels, je moeder komt uit voormalig Joegoslavië. Voor iemand die graag verhalen vertelt, moet de geschiedenis van de Balkan fascinerend materiaal zijn. 'Ja, wat dacht je! Ik heb het altijd over Joegoslavië. Ik lees boeken over de Balkan. Een film over dat onderwerp zou ik nooit toespitsen op politieke gebeurtenissen, ik ben liever bezig met romantiek die uit hoeken komt waar je het niet verwacht. Beelden die je juist in dat soort landen kan creëren, omdat die mensen daar van die fantastische koppen hebben waar je echt in kunt kijken. Daar is alles rauw. De karakters, de ogen, maar ook het landschap, alles. Mijn solo op de toneelschool ging over een Nederlandse kunstenaar die naar voormalig Joegoslavië gaat en niet verder komt dan drinken. Ik zou daar heel graag een film van willen maken, alleen moet ik er dan wel een dialoogschrijver bijhalen, want ik heb alleen maar mijn eigen rol uitgewerkt. Maar nee, heerlijk. Tuurlijk ga ik in Joegoslavië filmen! Geef me even de tijd!'

Is bekende Nederlander worden een noodzakelijk kwaad voor iemand die als vak acteren heeft gekozen? 'Nee, natuurlijk niet! Bekend zijn, daar kies je voor. Je wordt niet gedwongen om interviews te geven. Acteurs die klagen over hun bekendheid, moeten meteen stoppen met hun vak. Alle clichés over bekendheid kloppen. Sommige mensen zijn misschien onzeker of denken: "Is mijn werk wel goed genoeg? Nou, laat ik het dan maar met mijn uiterlijk doen." Of: "Ik kan in ieder geval goed dansen, dus laat ik maar naar al die feestjes gaan." Dat kan

ik me voorstellen. Maar ik denk dat alleen mijn werk boeiend is om mee in de pers te komen. Ik zal het nooit laten gebeuren dat ik over onzin moet praten omdat mijn werk niet meer interessant genoeg is. Maar ze mogen me best mooi vinden. Dat gebeurde ten tijde van Loverboy (succesvolle Telefilm uit 2003 – red.), dat meisjes mij opeens mooi gingen vinden. Dat hoort bij het vak. Het erotiseert als je in films speelt, dat weet ik ook. Zo moeilijk is dat niet.'

Wat doe je over tien jaar? 'Dan hoop ik bij een groep te horen die de mooiste Nederlandse films maakt. Op dit moment ben ik vooral bezig met wat we dit seizoen bij het RO Theater gaan doen, maar in mijn achterhoofd denk ik ook verder. Je moet altijd met meerdere dingen bezig zijn. Als je je op één ding stort, dan zijn zowel de pieken als de dalen heel extreem. Als iets dan mislukt, voel je je heel erg kut en als je iets goed hebt gedaan, denk je ineens: "Ik ben geweldig!" Dat is niet gezond.'

'Het erotiseert als je in films speelt, zo moeilijk is dat niet.'

BASISCURSUS

Islam, moslims en het Midden-Oosten

De basiscursus *Islam, moslims en het Midden-Oosten* was bedoeld om niet-moslims iets te leren over de geschiedenis van deze religie. Maar ook moslims steken weleens wat op van docent Daan King. 'Erkennen sjiieten de profeet ook?'

Daan King is van huis uit onderwijskundige, maar een reorganisatie in de jaren tachtig zorgde ervoor dat hij een andere expertise moest ontwikkelen. Het werd Turkije. Na zijn studie Turkse taal en cultuur aan de Leidse universiteit gaf hij les aan de lerarenopleiding Turks ('de enige in Nederland') en verzorgde keuzevakken over de islam. Zo'n vijf jaar geleden stopte hij met het keuzeonderwijs omdat King het te druk kreeg met managementtaken, maar onlangs kwam er van de kant van het college van bestuur een dringend verzoek om het keuzevak nieuw leven in te blazen. In dit blok draait het weer voor het eerst. King zal de laatste zijn om te ontdekken dat het als niet-moslim doceren over de islam soms lastige momenten oplevert. 'Je moet goed weten wat je zegt, er ontstaat al gauw discussie. Vlak na 11 september 2001 kreeg

ik werkstukken binnen met als stelling: De Joden hebben het gedaan. Hoe je dan reageert? Ik stel dan dat het wenselijk is voor hbo-studenten om iets kritischer met informatie om te gaan en niet alleen elkaar na te praten.'

Bij de huidige basiscursus is het over het algemeen niet King's bedoeling om te discussiëren over de actualiteit. 'De studenten leren over de ontstaans-geschiedenis van de islam. Het echte doordenken moet in de vervolgcursussen *Islam in Nederland* en *Islam en het Westen* aan bod komen.' De samenstelling van de groep in moslims en niet-moslims is ongeveer half om half.

King: 'De meeste moslims weten weinig over de geschiedenis. Zij weten wel specifieke

dingen over de historie en over bepaalde rituelen, maar de complete achtergrond is niet zo bekend.' Het college gaat deze keer over de verdeling van de islamitische wereld. Het is geen makkelijke stof: de splitsing in soennieten en sjiieten, de verschillende mystieke sektes en zaken als ashura, mevana, wahabbisme en salafisme. De meeste studenten zijn geïnteresseerd en stellen vragen. Want waarom brak er eigenlijk zo'n enorme strijd uit over de opvolging van de profeet Mohammed na zijn dood? ('Omdat het islamitische rijk op dat moment al heel erg groot was en de opvolger niet alleen geestelijk leider zou zijn maar ook de heerser van een enorm imperium, het ging dus niet alleen om religie maar ook om politieke macht.') En hoe zit dat eigenlijk met die sjiieten? Erkennen die de profeet ook? ('Jazeker.') En doen die ook mee aan de ramadan? ('Ook dat.') Veruit de meeste moslims in Nederland hebben een soennitische achtergrond. Studente Nadia is een geval apart, zij behoort tot de ahmadiyya, een stroming waartoe ook de bekende moslim Hikmat Khan, derde op de lijst van EenNL (de politieke partij van Marco Pastors) zich rekent. Hoe de verschillen allemaal precies in elkaar zitten, valt lastig in een paar zinnen uit te leggen maar één ding weet Nadia wel: Ze gelooft net zoals alle andere moslims in Allah en de profeet Mohammed, en dat is genoeg. Ze vindt het keuzevak interessant maar eerlijk gezegd wist ze het meeste al wel. Haar klasgenoot Shenaaz vindt het jammer dat er niet genoeg tijd is om wat dieper op bepaalde dingen in te gaan en er alleen ruimte is voor een puur wetenschappelijke benadering. Maar niet iedereen is even serieus bezig met het keuzevak. 'Meneer, moeten we dit weten voor het tentamen?' King heeft in de eerste les toetsvragen uitgedeeld die de studenten middels zelfstudie moeten opzoeken. Dat is verplichte kost; alles wat de docent verder vertelt, is aanvulling. Of dat erg goed is voor de motivatie is de vraag. 'Je mag onthouden wat je wilt, als je het interessant vindt.' In dat geval wordt de verleiding om mentaal af te haken en met de buurvrouw te gaan giechelen soms wel heel erg groot.

SaS

illustratie: Annet Scholten

In- en doorstroom bèta's verbeteren met NIEUWE DIDACTIEK

Er is geen bètatekort, beweerde een econoom van het Centraal Planbureau in de vorige *Profielen*. Ed van Sprundel, directeur engineering van de HR, ervaart het tegendeel: 'Er is een tekort aan jongeren die afstuderen in de techniek, op alle niveaus.' De HR werkt dan ook concreet aan het verbeteren van de in- en doorstroom van bètastudenten.

De economen van het Centraal Planbureau kwamen tot hun conclusie toen ze ontdekten dat er weinig vacatures zijn, dat de salarissen voor bètaberoepen relatief laag zijn en dat de werkdruk niet al te hoog is. Er is wél een bètatekort, reageert Ed van Sprundel. 'Werkgevers staan hier dagelijks aan de poort om studenten in te schakelen of een arbeidscontract aan te bieden. Zowel ondernemers in de regio als opleidingsinstellingen ervaren een acuut en groeiend tekort aan afgestudeerden in de techniek. Dat veroorzaakt economische schade omdat bedrijven hun ontwikkeling en productie niet meer op niveau kunnen houden en orders niet meer kunnen uitvoeren.' De ene partij neemt een bètatekort waar, de andere weet zeker dat het er niet is. Die tegenstelling is niet goed te verklaren. In elk geval werkt de HR aan het terugdringen van het bètatekort, en wel via de projecten *Didactiek in het technisch onderwijs*, bedoeld om de doorstroom van studenten te verbeteren met een didactische methode die aansluit bij de wereld van hedendaagse jongeren, en het leerbedrijf *Techniek Plaza* (zie pag. 16). Maria van Holten is projectleider *Didactiek in het technisch onderwijs*. Het concrete doel van het project is om tussen mei 2005 en mei 2007 veertig docenten te trainen in een nieuwe didactiek die uitval van studenten uit technische vakken moet tegengaan. Dat doel is gehaald, inmiddels hebben zo'n vijftig docenten de cursus gevolgd.

Van Holten: 'Het gaat bij het project vooral om het toegankelijker maken van abstracte vakken als wiskunde, natuurkunde en mechanica. Die vakken zijn de reden waarom een deel van de studenten vroegtijdig met de studie stopt. In de cursus reiken we docenten een didactische methode aan die de theorie direct verbindt aan voorbeelden uit de praktijk. Voor wiskunde kun je studenten bijvoorbeeld de opdracht geven om uit te rekenen hoe je een container over een grachtenpand heen in een tuin tilt. De gedachte daarachter is dat als je wilt dat mensen succes hebben in het leven, je niet alleen hun intelligentie en kennis moet aanspreken, maar ook hun ambitie. Tot nu toe doen docenten weinig om de ambitie van studenten te activeren. *Didactiek in het technisch onderwijs* speelt daar wel op in. De bedoeling is dat docenten een cursus maken en van tevoren afspreken welke professionele kwaliteiten de student aan het eind moet hebben. Hij moet bijvoorbeeld een tennishal kunnen bouwen of een adviesrapport kunnen schrijven. Het zijn altijd cursussen die ze op korte termijn echt moeten geven. De aanpak is ook geschikt voor andere vakken in de kennis-gestuurde leerlijn, zoals recht en statistiek.' Drie ladingen docenten volgden de training. Waren ze allemaal enthousiast? Van Holten: 'Ik heb al veel docenten gesproken die zien dat hun studenten met de nieuwe methode plezier hebben, dat hun resultaten beter zijn en dat de kennis beter beklijft. Een deel van de docenten is nog sceptisch. Het probleem is dat we in het onderwijs weinig onderzoek doen naar het effect van didactische aanpakken. We gaan daarom nu de effecten van deze methode onderzoeken.'

HS

Meer informatie en cursusboek: Maria van Holten, m.j.van.holten@hro.nl

Kom naar het Groot Profielendictiee op 21/12, zie pagina 16.

foto: Levien Willemsse

Leerrechten zetten alles op scherp

Laatst werd mij gevraagd een werkstuk goed te keuren van een tiendejaars student. Het werd een 6 in plaats van een 2. Gelukkig mag ik in 2008 weer eerlijk becijferen. Want onderwijsstaatssecretaris Bruno Bruins laat dan de veel besproken leerrechten invoeren. Een prikkel voor studenten en instellingen. Een student krijgt een rugzak met geld en met dit studietoegoed kan hij een jaar langer dan de nominale studietijd aan de slag. Als zijn studie niet op tijd is afgerond, is het een kwestie van ophoepelen of dokken. Dat kost de opleiding geen geld want de outputfinanciering is grotendeels vervallen. Als de rugzak leeg is, zal de student zelf voor de kosten moeten opdraaien. Ik las dat opleidingen 10.000 euro per jaar gaan vragen van studenten die geen studietoegoed meer hebben. Dat leerrechten van invloed zijn op de kwaliteit van het onderwijs ligt voor de hand. Studenten eisen straks waar voor hun geld. Sterker nog dan voorheen zullen studenten zich focussen op het behalen van toetsen en het afronden van studieonderdelen. Weg tijd voor betekenisvol en verdiepend leren. Onvoldoendes zullen niet op prijs gesteld worden. Studieovertraging kost immers geld. Er zal iets vaker om uitleg van cijfers worden gevraagd. Ga er maar aanstaan in dit portfolio-gerichte opleidings-tijdperk. Elke niet-faciliterende opleiding heeft binnen de kortste keren een schadeclaim aan zijn broek. En dat leidt tot een hoop narigheid. Voor managers en docenten. Het is de docent die de gegeven onvoldoende moet toelichten. Als zijn toetsen en beoordelingen niet transparant zijn uitgevoerd, is hij daar persoonlijk voor verantwoordelijk. En als de randvoorwaarden niet deugen, zal hij naar zijn manager wijzen. Leerrechten leiden tot transparante toetsen, maar niet tot betere relaties. Let maar op.

René van Kralingen is docent bij de lerarenopleiding van de Hogeschool Rotterdam en onderwijsadviseur bij Xzellent.

Foto: Levien Willemsse

Hasna el Maroudi

Ik word oud

Fijn is het, hoe moeder natuur onze levensfasen heeft geregeld. Van je eerste tot je tiende levensjaar neemt niemand je serieus omdat je nog te jong bent om iets te kunnen begrijpen. Tussen je elfde en je achttiende zit je in je puberteit en wekt het woord 'serieus' ofwel een woede- ofwel een huilaanval op.

Vervolgens ben je tot je dertigste druk bezig met studeren, carrière maken en serieus zijn. Een tussenweg is er niet.

Ik word oud en ik merk het aan alles om me heen. Mijn fleurige kleding heeft plaatsgemaakt voor nette pantalons en blouses. Mijn kamer is langzamerhand veranderd van een roze snoepparadijs in een cultureel manifest. Wanneer ik mijn huis verlaat, slinger ik een literair boek in mijn tas: Ik moet serieus overkomen. In plaats van een avond stappen met vrienden doe ik tegenwoordig aan borrelen, want hoewel sociale contacten belangrijk zijn, moet ik ook aan mijn carrière denken. *Ik moet serieus zijn!*

De afgelopen weken betrap ik mezelf steeds vaker op de gedachte aan vroeger. Ik wou dat ik weer acht jaar oud was. Wereldleed kende ik alleen in de vorm van Michael Jackson's *Heal the World* en me druk maken hoefde ik alleen over hoelang ik nog buiten kon spelen voor het etenstijd was. Aansporingen om me serieus te gedragen waren er genoeg, maar ik was nog te jong om me daarnaar te gedragen.

Ik word oud en ik merk het aan alles om me heen. De hele dag een giechelbui hebben en onverantwoorde dingen doen, zijn er niet meer bij. Maar omdat ik het oud worden niet zomaar over me heen wil laten komen, herintroduceer ik, voor het echt te laat is, hét spelletje uit mijn jeugd. Belletje trek. Ik doe mee, wie o wie volgt?

Hasna el Maroudi is tweedeaars student modevormgeving aan de Willem de Kooning Academie.

In elk nummer van *Profielen* een interview met een kopstuk uit een werkveld waar de HR voor opleidt. Dit keer: projectontwikkelaar Rudy Stroink

Projectontwikkelaar Rudy Stroink voert guerrilla in de jungle van de technocratie

Rudy Stroink is één van Nederlands grootste en meest eigenwijze projectontwikkelaars. De algemeen directeur van TCN Property Projects is eigenaar van het Mediapark in Hilversum en stond op het punt om de gemeentes Gouda en Zandvoort te kopen. Stroink pleit voor een nieuwe definitie van de projectontwikkelaar. 'Wij zijn de stokers op de elektrische trein.'

Projectontwikkelaar koopt stad

'Kort na de moord op Fortuyn zat ik rond de tafel met de overheid om te praten over de verkoop van het Mediapark. Ze wilden er onmiddellijk van af, omdat ze inzagen dat ze behalve het onderhoud niet ook nog eens alle andere poespas konden regelen. Toen heb ik het park overgenomen, inclusief de beveiliging en alles eromheen. Dat was precies wat ik zocht. Ik heb zes jaar in Amerika gewerkt. Daar doen ze dit al jaren. In de VS is het de normaalste zaak van de wereld dat projectontwikkelaars meer doen dan alleen een gebouw neerzetten. Ook het onderhoud, de beveiliging, het servicepersoneel en de invulling van het pand vallen onder hun verantwoordelijkheid. Je ziet in de VS dat de markt bepaalde functies van de overheid uit handen neemt. In Nederland is dit nog steeds een soort schrikbeeld. Daarom stond ook iedereen op zijn achterste poten toen ik samen met de VPRO een programma maakte waarin ik serieuze plannen had om Gouda te kopen. Dat kon toch nooit goed gaan! Toen ze mijn verhaal aanhoorden en zagen dat er beter over nagedacht was dan zij hadden verwacht, draaiden ze langzaam een beetje bij en snapten ze mijn bedoeling. De markt zal natuurlijk zijn maatschappelijke verantwoordelijkheid moeten nemen, maar de democratie stelt uiteindelijk de randvoorwaarden voor de geleverde kwaliteit.'

Nieuwe invulling vak projectontwikkelaar

'Ik wil het vak graag een nieuwe invulling geven. Ik bouw niks, ik verkoop een product. Ik wil ook geen aannemer, bouwer of architect zijn, maar 'alles'. Als je alleen aan het bouwen bent, vergeet je de omgeving, en eigenlijk begint het pas als het gebouw er staat. De klant moet tevreden zijn met zijn product. Het project moet wel maatschappelijk ingebed zijn, er moet draagvlak voor zijn en behoefte aan bestaan. En dat is nou het probleem van Nederland. Sinds de wederopbouw is alle vastgoed 'op de bon'. De overheid bepaalt wie waar, wat en wanneer mag bouwen en laat dat afhangen van haar eigen politieke motieven. De overheid zit nog steeds in zo'n soort wederopbouwmodus waarin ze telkens een nieuwe wereld, gemeente of stad probeert te plannen. Dat is niet de goede aanpak, want de groei is er allang uit en je moet goed begrijpen hoe de wereld in elkaar zit. Daarom moeten projectontwikkelaars hun functie ook heroverwegen. Als een klant vraagt om een nieuw gebouw, willen ze hier gelijk gaan heien. Ga eerst eens rond de tafel zitten, vraag wat de klant wil en vooral waaróm hij het wil. Als blijkt dat hij eigenlijk helemaal geen nieuw pand nodig heeft, maar gewoon een herindeling van zijn bestaande ruimte, dan zullen wij dat ook adviseren. Niet meer kantoren, huizen of industriegebieden bouwen, maar

bestaande gebouwen een nieuwe, efficiëntere functie geven, dat is wat we moeten doen. Ambtenaren, projectontwikkelaars en financiers denken dat marktwerking inhoudt dat je 'gewoon aan de vraag voldoet', maar ze kijken niet of die vraag wel reëel is. De overheid ziet het als groei en

een stimulans voor de economie, dus die zegt wel ja; de aannemers kunnen weer ergens een gebouw neerzetten, dus die zijn ook blij. De bevolkingsgroei stabiliseert over tien jaar en wij bouwen nog steeds in kwantiteit in plaats van kwaliteit. Niemand kijkt of het tien jaar later nog steeds goed functioneert. Er staat

momenteel twee keer zoveel nieuwbouw in de planning als er in het meest optimistische geval aan vraag gaat ontstaan. Slechts vijf procent van alle vastgoedprojecten bestaat uit renovatie of beheer, de rest is nieuwbouw. Vinexlocaties komen voort uit een volledig geplande overheidsvisie van een gesloten stadsbeeld waar al jaren geen vraag meer naar is, maar niemand lijkt dat te zien. TCN groeit sterk en dat is niet omdat wij zo geniaal zijn, maar omdat wij het anders doen. Wij kijken naar de vraag van de klant.'

projectontwikkelinguerrilla

'Stedenbouwkundigen denken dat zij een maatschappelijk belang vervullen, maar ze baseren dat op een autonome analyse van de werkelijkheid. Nederlandse architecten zeggen: "De klant denkt dat hij weet wat 'ie wil, maar ik weet wat hij echt nodig heeft." Ze komen met een plan wat volgens hen het beoogde doel moet bereiken, wat vervolgens weer door ambtenaren, financiers, aannemers, actiegroepen en andere betrokkenen wordt aangepast en uiteindelijk een compromis wordt. Wij hebben verschillende afdelingen met experts op alle mogelijke gebieden. Pas als we een duidelijk concept hebben, gaan we met de plaatselijke overheid praten. Ik noem dit de projectontwikkelinguerrilla, omdat we moeten overleven in de jungle van de technocratie. We strijden niet in het open veld met ambtenaren of andere instanties voordat we ons hele plan rond hebben. Die gaan alleen maar lopen zeuren dat

dit en dat en zus en zo niet kan. Omdat we goed onderzoek hebben gedaan, weten we dat ons plan haalbaar is, maatschappelijk goed valt en past in zijn omgeving. Het wordt geen compromis maar een concreet uitgewerkt product. Als de beslissers dan alsnog nee zeggen, zijn wij ook blij want dat scheelt ons weer ontzettend veel werk. Zeggen ze ja, dan begint het voor ons pas echt. En ik heb altijd nog spijt gehad van elk gebouw dat ik verkocht heb, omdat ik er eigenlijk nog langer voor had willen zorgen.'

RJ

'Vinexlocaties komen voort uit een gesloten stadsbeeld waar al jaren geen vraag meer naar is.'

reintegratie
of
re-integratie?

WAARDERING HR IN DE LIFT

appel of appel?

De waardering voor het onderwijs op de HR neemt toe, en ook de organisatie van de hogeschool wordt beter beoordeeld. Dit is op te maken uit de recent bekend geworden cijfers van de Keuzegids Hoger Onderwijs 2006-2007.

Bij vrijwel alle onderzochte HR-opleidingen is het studentenoordeel hoger dan bij het vorige onderzoek. De gemiddelde score is met 6,76 weer iets hoger dan in 2005 (6,68). Daarmee doet de HR het een stuk beter dan Inholland Rotterdam (6,49), maar minder dan een andere concurrent, de Haagse Hogeschool (6,85). Het hoogste cijfer op de HR haalde de opleiding maritiem officier, een 7,03. Meest tevreden zijn de studenten over hun docenten (een 7,6) en over het gebouw (een 7,4 voor de nieuwe Hogeschool voor de Zeevaart aan de Lloydstraat). In het vorige onderzoek van de opleiding uit 2003 werden de docenten nog niet apart beoordeeld, terwijl 'gebouw' (toen nog de locatie Pieter de Hoochweg) onder 'lesruimtes' viel en slechts een 6,1 haalde.

Commerciële economie scoort 'slechts' een 6,75 maar doet het wel een stuk beter dan vorig jaar (6,52) en zit, op een totaal van 26 opleidingen, net niet in de top-3 van Nederland. Bijna op alle vlakken doet de HR het beter dan een jaar terug. Toen stond de opleiding in studentenoordeel nog gelijk aan de Rotterdamse Inholland-vestiging, nu komt de collega-hogeschool niet verder dan een 6,36 en een 22-ste plek. De andere Inholland-vestigingen doen het nog minder. Hoewel de HR landelijk een middenmoter is, zit er ook bij management, economie en recht (MER) een flink gat tussen de twee instellingen, in het nadeel van Inholland (6,63 tegenover 6,27). Bij maatschappelijk werk en dienstverlening (mwd) en bedrijfskundige informatica is eenzelfde onderscheid te zien tussen de twee Rotterdamse instellingen. De twee HR-opleidingen doen het, in vergelijking met de collega-opleidingen in andere grote steden, zeer goed. Wat betreft deze andere hogescholen steekt de Haagse Hogeschool (inclusief de TH Rijswijk) de HR wél een aantal keer de loef af. Dat is het geval bij alledrie de informaticaopleidingen en bij elektrotechniek en international business and management studies (ibms). Hans van der Moolen, directeur van het RIVIO waar de informatica-opleidingen onder vallen, is dan ook niet echt tevreden over de cijfers voor met name de onderwerpen communicatie en samenhang van de opleiding. 'Met deze scores zullen we dan ook naar de studenten gaan. We zullen hen vragen wat ze precies bedoelen. Ook gaan we met de docententeams van informatica en

technische informatica in gesprek hoe het beter kan', aldus Van der Moolen die ervan uitgaat dat het lage cijfer voor communicatie vooral te maken heeft met het tijdig melden van de toetsuitslagen. 'Dat blijft een groot probleem op de HR, ook bij het RIVIO. En dat de samenhang slecht scoort heeft ook met communicatie te maken: De samenhang is er wel maar die moeten we beter voor het voetlicht brengen. Daarbij communiceren informatici soms wat te digitaal. We hadden een aantal docenten dat meer gericht is op het vakgebied informatica, en minder op het begeleiden van de leerprocessen van studenten. Om die reden hebben we specifieke studieloopbaanbegeleiders in huis gehaald.' Dat bedrijfskundige informatica landelijk op plek vier staat en informatica slechts achtste en een-na-laatste, nuanceert de clusterdirecteur overigens enigszins. 'Het cijfer zeven min (6,65 - red.) van informatica valt nog wel

mee. En de vorige keer hadden we maar een 6,42. Dat is dus een verbetering.' Uit het keuzegids-onderzoek blijkt ook dat het studietempo van de goed scorende studie bedrijfskundige informatica vergeleken met andere hogescholen laag is. Het RIVIO heeft daar het afgelopen jaar werk van gemaakt. Van der Moolen: 'We hebben extra ingezet op het begeleiden van vijfdejaars. Daardoor is het aantal afgestudeerden ook gestegen. Met de studieloopbaancoaches moeten de cijfers, hopen we, de volgende keer beter zijn.'

JvN

Kritisch over communicatie

Communicatie met de student is een van de tien enquêteonderdelen bij het Keuzegids-onderzoek. De ondervraagde studenten beoordelen het onderwerp stevast als minst functionerend op hun hogeschool. De HR is daarin allerm minst een uitzondering. Van de onderzochte opleidingen doet gezondheidszorgtechnologie het met een 6,5 nog het best. Ibms (5,7), mwd (5,6), vastgoed en makelaardij (5,9), maritiem officier (5,9) en trade management gericht op Azië (5,6) krijgen niet eens een zesje. In het Keuzegids-onderzoek wordt bij communicatie onder andere gevraagd naar het tijdig bekendmaken van ten-

tamenuitslagen, communicatie over je rechten en plichten als student, communicatie over je rooster en de mate waarin je kunt bijdragen aan evaluaties. Bij het Elsevieronderzoek naar de kwaliteit van hoger onderwijs en dat ook onlangs verscheen, doen de meeste HR-opleidingen het, onder het kopje 'communicatie met student', nog minder. Vormgeving, mwd en pedagogiek halen net een mager vijfje, en communicatie & multimedia design komt zelfs niet verder dan een 3,8. Uitzonderingen zijn autonome beeldende kunst en biologie en medisch laboratoriumonderzoek met respectievelijk een 6,8 en een 6,9.

JvN

HR-opleidingen (voltijd), onderzocht door de Keuzegids

Opleiding	Cijfer	Plaats/op een totaal van
Maritiem officier	7,03	1/3
Bedrijfskundige informatica	6,99	4/17
Vormgeving (WdKA)	6,99	5/10
Logopedie	6,98	5/7
Docent beeldende kunst (WdKA)	6,97	4/10
Autonome beeldende kunst (WdKA)	6,85	8/11
Maatschappelijk werk en dienstverlening	6,84	8/22
Technische informatica	6,82	11/14
Commerciële economie	6,75	4/26
Gezondheidszorgtechnologie	6,68	1/1
Elektrotechniek	6,66	17/18
Informatica	6,65	18/19
Trade management gericht op Azië	6,63	2/2
Vastgoed en makelaardij	6,50	4/6
International business and management studies	6,44	12/15

'WdKA beste kunstopleiding'

Weekblad Elsevier enquêteerde wederom studenten over de kwaliteit van het onderwijs en van de faciliteiten. Zes HR-opleidingen werden tegen het licht gehouden. Autonome beeldende kunst van de Willem de Kooning Academie doet het met een overall-cijfer van 7,3 beter dan alle andere Nederlandse kunstopleidingen. De onderdelen locatie tentamens (8,3), kritische en zelfstandige houding (8,2) en begeleiding op stageplaats (8,0) zijn hier de toppers. Hoewel Willem de Kooning-directeur Richard E. Ouwkerk blij is ('de reacties van studenten zijn ons veel waard') plaatst hij wel vraagtekens bij de onderzoeken. 'Het kan natuurlijk niet zo zijn dat de twee onderzoeken (Keuzegids en Elsevier - red.) zo ver uit elkaar lopen. Maar in onze interne onderzoeken zijn we gestegen.' Dat de studenten tevreden zijn, verbaast Ouwkerk overigens niet. 'We werken heel hard aan het verduidelijken van de keuzemogelijkheden, van de HR en van de academie zelf. En we hebben langzamerhand gewin van de studieloopbaancoaches, ook omdat ze met elkaar overleg voeren.' De kunstacademiedirecteur denkt dat de Rotterdamse studenten in het algemeen behoorlijk kritisch zijn, hetgeen de onderzoeksuitkomsten beïnvloedt. 'Onze studenten vragen er bij wijze van spreken om of er naast iedere computer een printer en scanner mag

komen. Maar ja, op een gegeven moment zit je gewoon aan je plafond en ontstaat er een gewenning. Buitenlandse studenten die hier komen studeren, zijn altijd heel enthousiast over de faciliteiten.' Dat communicatie & multimedia design (cmd) het in het Elsevieronderzoek juist slecht doet, wijt de directeur aan het feit dat deze opleiding afgelopen studiejaar is overgegaan naar het cluster *Media aan de Maas*. 'Studenten waren heel boos dat Willem de Kooning Academie niet meer over cmd ging. 'Wij zijn gekomen voor het diploma van de Willem de Kooning Academie', zeiden ze.' Mwd doet het in het Elsevieronderzoek, met een vierde plek, prima. Over het rooster, de termijn waarbinnen tentamenuitslagen bekend worden en de communicatie met de student zijn de mwd'ers (met gemiddeld een 5,3) het minst tevreden. Op andere vlakken doet de HR het een stuk beter.

JvN

ELSEVIER

HR-opleidingen (voltijd) onderzocht door Elsevier

Opleiding	Cijfer	Plaats/op een totaal van
Autonome beeldende kunst (WdKA)	7,3	1/9
Biologie en medisch laboratoriumonderzoek	7,1	4/13
Maatschappelijk werk en dienstverlening	6,9	4/18
Vormgeving (WdKA)	6,7	7/10
Pedagogiek	6,6	4/7
Communicatie & multimedia design	6,0	6/6

De beste docenten zitten bij opleiding maritiem officier

Hbo-studenten zijn minder tevreden over hun docenten dan studenten aan de universiteit. De hbo-docenten krijgen dit jaar gemiddeld een 6,9, terwijl hun collega's aan de universiteit een half punt hoger scoren. Ook de HR scoort gemiddeld een 6,9. De opleiding marof doet het 't best met een 7,6. Vastgoed en makelaardij en ibms (international business and management studies) zijn hekkensluiter met een 6,5.

Dat blijkt uit de jaarlijkse studentenenquête van het onderzoekscentrum Choice. Ieder jaar vraagt Choice ongeveer twintigduizend studenten naar hun mening over het onderwijs dat zij krijgen. De resultaten staan in de database Studie Keuze Informatie die ten grondslag ligt aan de Keuzegids Hoger Onderwijs die onlangs verscheen.

maritiem officier

Van de HR zijn veertien opleidingen onderzocht. De docenten van de opleiding maritiem officier voeren, met een 7,6, de ranglijst aan. 'Een aangename verrassing', reageert Alco Weeke, afdelingsdirecteur van de Hogeschool voor de Zeevaart. 'Een van de belangrijkste redenen dat we zo goed scoren is volgens mij het feit dat tachtig procent van de docenten zelf heeft gevaren. Daarbij komt dat

we een kleine opleiding zijn, met 133 studenten, alhoewel we wel snel groeien. Studenten kunnen nog altijd makkelijk bij docenten binnenlopen. De lijnen zijn kort en de begeleiding is persoonlijk. Bovendien geven we, zeker in vergelijking met andere opleidingen, veel les. In de eerste twee periodes zelfs vierendehalf dag. Bij studenten die van de havo komen, en dus lang vakantie hebben gehad, willen we de teugels even strak trekken. Doorfeesten is er niet bij. In het eerste jaar geven we ook bijspijkerkursussen wis- en natuurkunde, dus de studenten moeten echt aan de bak. Wij willen het belang van kennis niet onderwaarderen en studenten blijken dat op prijs te stellen. Het allerbelangrijkste is misschien wel het feit dat de studenten hier niet komen voor een opleiding maar voor een beroep. De hele sfeer is zeevarend, dat wil zeggen: geen acht tot vijf mentaliteit, maar juist een van 'het werk moet af'. Je kunt ook niet om vijf uur op volle zee een schip stilleggen. Dat we opleiden voor een beroep blijkt ook uit het feit dat er sterke banden zijn met de beroepspraktijk. Alle beroepsgroepen (zeevaart, zeevisvaart, scheepsbouw, bagger, havens, logistiek, binnenvaart, procesindustrie) zitten in het bestuur van de STC-Group (de hbo-opleiding wordt uitgevoerd door de Hogeschool voor de Zeevaart, een samenwerking tussen het Scheepvaart en Transport College en de HR – red.). Op open dagen presenteren bedrijven zich samen met ons.' Niets te klagen dus. Of toch wel? 'Wat ik jammer vind, is dat de school echt een witte school is. Het lukt maar mondjesmaat om allochtone studenten te trekken. Marokkanen hebben niet echt een traditie in de zeevaart, maar Turken en zeker Kaapverdianen wel. Ik denk dat de meeste allochtone ouders varen toch niet echt een goed beroep voor hun kind vinden. Hoe we daar verandering in moeten brengen, weet ik nog niet maar ik zou het wel graag willen. De instroom van meisjes is dit jaar gelukkig wel toegenomen.'

ibms

De docenten van ibms zijn, naast die van vastgoed en makelaardij, weliswaar hekkensluiter, maar Michel Molier, directeur ibms, 'vindt de

resultaten helemaal zo slecht niet. Als ik onze eigen opleiding vergelijk met de andere opleidingen in het land, doen we het helemaal niet verkeerd. De marges zijn klein. We moeten niet vergeten dat we achthonderd studenten hebben rondlopen bij ibms. We zien vaak dat kleine opleidingen in dit soort onderzoeken beter scoren. Eerlijk gezegd heb ik een hoge pet op van de docenten die hier rondlopen. Ibms is een volledig Engelstalige opleiding. Ik vermoed dat de 'ontevredenheid' zit in het feit dat we bij de docenten weinig Engelstalige *native speakers* hebben. Dat komt ook uit onze zelfevaluatie naar voren. We besteden overigens wel veel aandacht aan de Engelse taalvaardigheid van docenten. We hebben ook een probleem bij de keuzevakken. Er is slechts een beperkt aantal Engelstalige keuzevakken. Dat maakt dat de buitenlandse studenten, en daar hebben we er nogal veel van, vrij weinig keus hebben in de vrije studieruimte. Voor hun is dat relevant. Ook wat betreft communicatie scoort onze opleiding niet zo goed, een 5,7, en ook dat wijkt ik weer aan het feit dat wij Engelstalig zijn. Ik strijd binnen de HR al jaren om Engelstalig voorlichtingsmateriaal en dat is er nog steeds niet. Zelfs op onze HR-website kun je de servicepagina's, voor het raadplegen van roosters of cijfers, alleen in het Nederlands lezen. Veel van onze studenten kunnen zich dus maar beperkt binnen onze hogeschool oriënteren.'

DvN/HOP, BB

Studenten geven docenten rapportcijfer

Onderzochte opleidingen HR:	
Maritiem Officier	7,6
Logopedie	7,4
Maatschappelijk werk en dienstverlening	7,2
Bedrijfskundige informatica	7,1
Vormgeving	7
Docent beeldende kunst/vormgeving	7
Gezondheidszorgtechnologie	6,8
Commerciële economie	6,8
Trade management gericht op Azië	6,7
Elektrotechniek	6,7
Technische informatica	6,7
Informatica	6,6
Vastgoed en makelaardij	6,5
International Business & Management Studies	6,5

De rapportcijfers zijn opgebouwd uit drie scores: vakdeskundigheid, onderwijskwaliteit en beschikbaarheid. In geval van een gelijk rapportcijfer bepalen de eerste twee scores de positie op de ranglijst.

foto: Levien Willmisse

PROEVEN van de multiculturele samenleving

Vorige maand werden op 12 oktober, net als vorig jaar, iftar diners georganiseerd waarbij het breken van de ramadan door studenten, medewerkers en gasten van 'buiten' werd gevierd. Naast de twee diners op Academieplein en Wijnhaven werd het diner aan het Museumpark het beste bezocht met ruim driehonderd gasten van allerlei komaf. Er bleken zelfs mensen een heuse tour langs alledrie de diners te houden. De bediening werd verzorgd door HR-studenten, maar zij werden onverwacht bijgestaan door gasten die ook de handen uit de mouwen staken. Volgens de organisatie was het wederom een geslaagde avond om 'te proeven van de multiculturele samenleving' en dus volgend jaar voor herhaling vatbaar.

RJ

PARASITE HERONTWERPT STADSHAVENS

Vorige maand werd in een uitgelaten sfeer de tentoonstelling *Parasite: Rotterdam* in Blaak10 gepresenteerd. De aanwezige studenten en docenten sloten met de tentoonstelling een periode van hard werken af: Tien dagen waarin 'exceptionele' resultaten werden geboekt, aldus initiator Maik Mager van het Stadslab van de Willem de Kooning Academie.

Parasite Rotterdam is de opvolger van Parasite Beijing Car City dat in 2005 in China werd georganiseerd, een internationale workshop waarbij kunstenaars, architecten, stedenbouwkundigen, vormgevers en industrieel ontwerpers gezamenlijk over de grenzen van hun vak kijken naar publieke ruimte. Het thema van deze editie was Stadshavens, een onderwerp waar volgens Maik Mager van Stadslab talloze

clichés over bestaan. 'Parasite Rotterdam werd ontwikkeld door Stadslab in samenwerking met het College of Fine Arts (COFA) uit Sidney. Stadshavens was een goed onderwerp omdat het exemplarisch is voor veel havensteden. Overal zie je dat de havens uit de stad verdwijnen. Wat overblijft, is een leeg gebied, vaak met braakliggende, industriële monumenten. Stadshavens legde de vraag bij ons neer hoe we dat oude gebied rond de Waalhaven kunnen verbinden met de stad en regio.' Vijftig studenten van verschillende studierichtingen en afkomstig uit landen als China, Australië, Oostenrijk en IJsland gingen hiermee aan de slag. Een rondleiding door het Stadshavensgebied, colleges van tutors Richard Goodwin van het COFA en Maik Mager, voorzagen de studenten van stof tot nadenken. De combinatie van

dit stevige inhoudelijke programma, een goede outillage ('De buitenlandse studenten vonden onze werkplaatsen en de assistenten die er helpen echt een Mekka') opgeteld bij de 'saaigheid' van Rotterdam waardoor er niet veel gestapt werd, heeft tot heel goede resultaten geleid. 'Exceptioneel' zelfs, aldus Mager. Zo raakte een Australische student geïnspireerd door de zeecontainers die hij zag in de Rotterdamse haven. Als uitgangspunt koos hij voor iets heel Hollands, de beroemde Rietveldstoel met rode, blauwe en zwarte vlakken en vervolgens bouwde hij containers waarin de Rietveldstoel in vorm en kleur te herkennen is. Een ander groepje strippte een industrieel monument op het oude RDM-terrein kaal. In het skelet kunnen losse woontypes 'opgehangen' worden en torens gaan 'groeien'. Een bouwkunde-student en een studente auto-noom die al eerder beelden maakte van pallets, ontwierpen een modulaair systeem met pallets waarmee woningen gebouwd kunnen worden. Niet alleen de organisatoren waren aangenaam verrast door

de hoge kwaliteit, ook Stadshavens is komen kijken en zocht vijf werken uit voor een tentoonstelling van de International Academy Rotterdam waarbij zo'n 150 representanten van de gemeente, het Rotterdamse bedrijfsleven en onderwijs een presentatie kregen van verschillende resultaten en ideeën over die gewenste verbinding tussen haven en stad. Mager: 'Wij als Stadslab wilden eens wat anders laten zien dan wat al die architecten bedacht hebben voor Stadshavens. Dat levert enthousiaste reacties op.' Of er concreet wat met de plannen zal gebeuren, hangt natuurlijk af van de studenten die eraan hebben gewerkt, maar ook van de bereidheid van gemeente, onderwijs en bedrijfsleven om geld te pompen in zo'n International Academy Rotterdam voor Stadshavens. 'We hebben ze een worst voorgehouden', aldus Mager. 'Nu kijken of ze toehappen.'

EvdM

Succesvolle relatiedag Engineering

Vorige maand brainstormden ongeveer 110 deelnemers uit onderwijs en beroepspraktijk tijdens de *Dag van de relaties* die georganiseerd werd door het cluster engineering en de kennisring Innovatie en productrealisatie. Dat gebeurde onder leiding van initiatiefnemer en engineering-medewerker Pim Fernig, in een 'sfeer van conceptie' zoals hij het zelf beschrijft. 'Onze doelstelling was om ideeën met betrekking tot *Outside In Inside Out* het licht te laten zien. We willen niet pushen, maar faciliteren, dus voeden door te praten en contacten te leggen. Het was een leuke middag met een lekker tempo, wat de sfeer natuurlijk ten goede kwam.' De ideeën die tijdens de bijeenkomst naar voren kwamen, werden op verschillende posters gezet waarna er onder de borrel verder gesproken werd over de onderlinge ingevingen. Deelnemers konden hun e-mailadres onder de posters zetten waarvan ze graag op de hoogte zouden blijven, al werd er vaker direct naar de agenda gegrepen.

Op deze manier hoopt Fernig een traditie te starten. Niet alleen door een jaarlijkse relatiedag te houden (wat overigens al eerder – met minder succes – geprobeerd is), maar ook door de nieuwe ideeën een kans te geven. 'Na zo'n dag zijn er vooral veel concepten en afspraken om nog eens verder te praten; wij moeten deze concepten inventariseren en proberen ze niet uit het oog te verliezen. Wat we op deze dag gezien en gehoord hebben, biedt zeker hoop voor de toekomst.' Verder werden op de relatiedag de jaarlijkse Blomprijzen van het cluster engineering uitgereikt. Cvb-lid Jan Roelof lauwerde Elmar Oostveen en Marcel Bakker met de Blomprijs voor 2005 en 2006. Werktuigbouwkundestudent Elmar krijgt de prijs van 1500 euro voor zijn afstudeerproject Qbig Packaging BV. Elektrotechniekstudent Marcel Bakker wint de prijs eveneens met een afstudeerproject. Daarin onderzocht hij de bediening en visualisatie met behulp van een PDA (Personal Digital Assistant).

RJ

OPENING Techniek Plaza

Al jaren nodigt het RIBACS leerlingen uit de onderbouw uit om dijken en bruggen te bouwen en hen zo te interesseren voor de mooie kanten van de techniek, bouw en infrastructuur. Ook doet de HR mee aan de jaarlijkse Wetenweek (Brainsatwork) waarbij scholieren tussen twaalf en achttien jaar via evenementen geprikkeld worden voor een carrière in de techniek. Al deze evenementen, plus een heel nieuw aanbod, zijn sinds halverwege vorig jaar samengebracht in het leerbedrijf Techniek Plaza. Hierin zetten studenten van alle vijf technische clusters zich in ruil voor keuzevakpunten in voor basisschoolleerlingen van groep 7 en 8 en leerlingen uit het voortgezet onderwijs tot en met 5 havo en 6 vwo. Op 30 november wordt het door Platform Bèta/techniek gesubsidieerde Techniek Plaza officieel geopend. HR-medewerker Antoinet Nass coördineert Techniek Plaza met behulp van drie stagiaires: 'Nieuw is dat we maatwerk bieden.

We hebben veel verschillende activiteiten. Zo geven we les-ondersteuning in 2 en 3 havo. Een aantal studenten werktuigbouwkunde geeft tijdens natuurkunde bijvoorbeeld lessen over snelheid en kracht. En leerlingen van het Comenius College kunnen op het Academieplein onder begeleiding van studenten practicum doen voor hun profielwerkstuk.' Enthousiast is Nass ook over het project Kids & Science waarin kinderen worden gemotiveerd eigen innovatieve ideeën uit te werken. Zo wilden twee leerlingen een aangenamer alternatief voor de wekker uitvinden. Samen met studenten maken zij nu een prototype van een matras dat op het tijdstip van wakken begint te schudden en te trillen. Nass: 'Zo doen we heel veel leuke, interessante dingen, maar waar het mij nou de komende periode om gaat, is erachter te komen wat echt werkt. Met welk aanbod bereik je nou die in- en doorstroom in de techniek waar we naar streven? Ook wil ik werken aan bekendheid binnen en buiten de instelling, en blijft de werving van studenten voor het leerbedrijf een speerpunt.' (www.techniekplaza.hro.nl)

EvdM

Opening Techniek Plaza:
30 november, Academieplein,
met onder andere de opening
door Carrie en workshops.

kerstpakketten
kerstpakketten
kerstpakketten

Doet allen mee met het Groot Profielen-dictee!

Op 21 december zullen op televisie bekende en minder bekende Nederlanders weer braaf de zinnen opschrijven die Philip Frenks hen dicteert tijdens het bekende Groot Dictee der Nederlandse Taal. Op de Hogeschool Rotterdam krijgen studenten, docenten en medewerkers op die dag de kans om spellenderwijs tegen elkaar te strijden in het **Groot Profielen-dictee**. Een dictee met Rotterdamse slag, gepresenteerd door RTV Rijnmonds **Jack Kerklaan** en opgeluisterd door een dj. Drie teams zullen tegen elkaar strijden onder

toezien van de strenge doch rechtvaardige Profielen-jury met voorzitter Rietje van Vliet. Het publiek doet natuurlijk ook mee en aanmoedigen mag wel, maar voorzeggen niet! Wil jij je opgeven om in het studenten-, medewerkers- of docententeam een gooi te doen naar de titel **Beste speller van de HR**? Mail dan naar info@profielen.nl. Wil je gewoon als publiek bij de show aanwezig zijn, kom dan op **donderdag 21 december om twee uur** naar het bedrijfsrestaurant van de HR-locatie Museumpark.

Het verbeelden van DE TIJD

Onlangs werd de cultuurhistorische canon van Nederland gepresenteerd. Frans Groot, docent aan de lerarenopleiding geschiedenis van de HR, had zitting in de commissie die de canon ontwierp. *Profielen* sprak met hem.

'Een leuke, inspirerende en inspannende activiteit', vertelt Groot. 'En een waarvoor veel belangstelling is. Na één dag waren er al 50.000 hits op de site. We hebben geen volledigheid nagestreefd, als dat al zou kunnen, maar we hebben gepoogd een mozaïek te maken. Dat werkte wel bevrijdend. Ook hebben we niet geprobeerd een curriculum voor het onderwijs te maken, maar een kaart die als aanvulling gebruikt kan worden op het bestaande lesmateriaal. We zijn best tevreden met de methodes die in het basisonderwijs gebruikt worden. We hoorden tijdens onze verkenning wel dat leerkrachten op de PABO zo weinig geschiedenis en aardrijkskunde hebben gehad dat ze moeilijk invulling kunnen geven aan het geschiedenisonderwijs in hun klas. Wij hopen ze door middel van deze canon een handreiking te geven en ze meer houvast te bieden. Op de basisschool wordt meestal gewerkt met tien tijdvakken: van jagers en boeren tot het tijdvak van televisie en computers. Het is niet de bedoeling deze tijdvakken te vervangen door iets anders, wel om die aan te vullen.

Onze vensters van 'De Republiek', 'Hugo de Groot' en 'De Beemster', passen bijvoorbeeld prima in het tijdvak regenten en vorsten. We maken 't eigenlijk gemakkelijker om de tijd te verbeelden en te onthouden. Het zou fijn zijn als de canon iets meer creativiteit in het onderwijs zou kunnen brengen. Nu zien we dat leerkrachten vaak erg methodeafhankelijk zijn. 'Geschiedenis in het voortgezet onderwijs onderscheidt zich van het basisonderwijs in die zin dat het internationaler is. Die internationale component zit voortdurend in de zogenaamde 'vertakkingen' en 'verwijzingen' in de canon. De canon gaat zo hopelijk ook zorgen voor een betere aansluiting tussen basisonderwijs en voortgezet onderwijs.'

Lerarenopleiding

'Via de website is het mogelijk de canon aan te vullen en uit te breiden. Bijvoorbeeld met extra leestips of websites. Er is een redactie die suggesties binnenhaalt en er zijn fiat aan geeft. Ik hoop dat mijn eigen studenten hier gebruik van zullen gaan maken en de canon ook hier tot leven komt.' Anton Nieuwkoop, student lerarenopleiding geschiedenis, staat zelf al voor de klas op een vmbo-school. 'Op het moment dat ik merk dat een thema of boek erg aanslaat in de

klas zal ik dat zeker doen. Alhoewel ik de indruk heb dat de canon vrij compleet is en dat je er veel informatie aan vast kunt haken. Ik vind 't heel leuk dat het een soort groeimodel is. Ik ben benieuwd welke aanvullingen er de komende tijd worden aangebracht.' Collega-student Niels de Bruijn is ook enthousiast. 'Het is schrikbarend gesteld met de kennis van de geschiedenis van het eigen land. Om die kennis op deze manier meer onder de aandacht te brengen vind ik erg goed. Ik begreep in eerste instantie niet alle keuzes even goed, bijvoorbeeld die voor 'De buitenhuizen' en voor 'De haven van Rotterdam'. Na lezing van de uitleg begreep ik 't wel, maar ik vraag me af of veel mensen dat zullen doen. Ook ligt het accent wel erg op de laatste honderd jaar, terwijl dat juist de geschiedenis is die de meeste mensen in grote lijnen wel kennen.' Opvallend bij de beschrijving van die laatste honderd jaar is de afwezigheid van Pim Fortuin, terwijl Srebrenica er weer wel in staat. Groot: 'Fortuin moet z'n waarde voor de geschiedenis nog bewijzen. We vonden dat toch nog te heet van de naald. Terwijl bij Srebrenica al veel historische verwerking heeft plaatsgevonden. Srebrenica is hét verhaal om uit te leggen hoe de buitenlandse politiek van Nederland wezenlijk is veranderd. Dat is een belangrijke kentering in de geschiedenis geweest.'

DvN

Wat is een canon eigenlijk?

Een overzicht van wat er aan culturele en historische kennis zou moeten worden doorgegeven. De commissie heeft dat vormgegeven door een kaart met vijftig onderwerpen te maken, vensters, met daarachter telkens een verhalende inleiding die duidelijk maakt welke betekenis kan worden toegekend aan het desbetreffende onderdeel van de canon. Voorbeelden van vensters: hunebedden, Karel de Grote, Erasmus en Annie M.G. Schmidt. De canon is in eerste plaats bedoeld voor het onderwijs: niet als verplichte stof, maar wel als een duidelijke handreiking van wat er op de basisschool en in het voortgezet onderwijs behandeld zou kunnen worden. Elk onderwerp op de kaart wordt vergezeld door subcategorieën. De subcategorie 'Heden en verleden' bevat suggesties voor vergelijkingen tussen verleden en heden. In de rubriek 'In de schatkist' staan suggesties voor wat er in een schatkist gelegd zou kunnen worden om het verleden als het ware tastbaar te maken. De categorie 'Er op uit' reikt mogelijkheden tot excursie aan. Onder 'Jeugdboeken' volgen verwijzingen naar relevante jeugdliteratuur. Dan zijn er nog de rubrieken 'Achtergrondliteratuur' en 'Weblinks'.

Meer weten? www.entoen.nu

DvN

foto: Ronald van den Heerik

METEOROLOGENHUMOR met Erwin Krol op PABO

Vorige maand was Erwin Krol in Dordrecht om PABO-studenten enkele basisinzichten bij te brengen over zijn grote passie: het weer, of beter gezegd: het klimaat. Vooral omdat zijn dochter op de PABO zit, had hij bij wijze van uitzondering toegestemd in het geven van een gastles. Toch was duidelijk te merken dat Erwin het ook wel erg leuk vindt om te praten over depressies, overstromingen en wolkenformaties. Doorspekt met meteorologenhumor ('Laat een leerling onweer demonstreren door zijn vingers in het stopcontact te steken'), overenthousiaste gebaren en bewegende plaatjes ('dat doet 't altijd goed') wist zijn les de toehoorders twee uur lang moeiteloos te boeien. Aan de hand van alledaagse voorbeelden, zoals een koud glas drinken met condensatiedruppels

aan de buitenkant of een stapelwolk boven de geasfalteerde tuin van zijn buurman – waarbij dochterlief haar beroemde vader toch eventjes fijntjes verraadde, buurman had namelijk géén asfalt in de tuin – maakte hij schijnbaar ingewikkelde materie inzichtelijk en boeiend. Ook gaf hij didactische tips voor de toekomstige leraren over hoe zij met hun klas het weer kunnen onderzoeken zonder op hogere natuur- en scheikunde te moeten ingaan. Als je bijvoorbeeld wilt weten met wat voor kracht de wind waait, kijk je gewoon naar je huis. Gaat de rook van je schoorsteen recht omhoog? Windstil. Waait je vuilcontainer om? Windkracht 5. Waaien de pannen van de daken? Windkracht 9. En is je huis weg? Windkracht 12, kortom: eitje!

RJ

Invoering leerrechten jaar uitgesteld

De leerrechten worden pas in september 2008 ingevoerd. Staatssecretaris Bruins erkent dat het nieuwe bekostigingssysteem van hogescholen en universiteiten nog te veel haken en ogen kent.

De staatssecretaris baseert zijn besluit onder meer op een onderzoek van adviesbureau CapGemini. De invoering van leerrechten per september 2007 zou te riskant zijn. Begin oktober werd al duidelijk dat het politieke draagvlak voor de snelle invoering van leerrechten snel afbrokkelde. Oppositiepartij PvdA haakte af omdat veel instellingen medewerking weigerden en het beloofde digitale administratiesysteem niet gereed was. Ook regeringspartijen CDA en VVD waren kritisch, maar wilden

toen nog niet schuiven met de deadline. Wel vroeg CDA-kamerlid Cisca Joldersma om een knelpuntenanalyse waarin de staatssecretaris de problemen rondom de leerrechten op een rij zou zetten. Bruins ging daarop in overleg met de betrokken partijen en trok zijn conclusie. Toch blijft Joldersma van mening dat de leerrechten ingevoerd gaan worden. 'Er is een zeer breed draagvlak in de Tweede Kamer. Er zijn wat nuanceverschillen tussen de partijen, maar ik ga ervan uit dat we in 2008 met leerrechten werken.' Als het aan de SP ligt, gaat het hele leerrechtenfeest niet door. Kamerlid Fenna Vergeer: 'Er zit geen fatsoenlijke filosofie achter. Eerst wilde de regering leerrechten zodat de studenten konden stemmen met hun voeten. Nu lees ik weer in de teksten van het ministerie dat het zo'n vaart niet loopt met die weglappende studenten en dat het niet de bedoeling is dat instellingen naar elkaars studenten gaan vissen.

Bruins wil dus leerrechten invoeren met argumenten die tegen het oorspronkelijke plan pleiten. 'Ik kan dat niet volgen.' In het beoogde leerrechtenstelsel, het belangrijkste wapenfeit van voormalig staatssecretaris Rutte, ontvangen hogescholen en universiteiten hun bekostiging voor elk jaar dat studenten bij hen staan ingeschreven. Tegelijkertijd wordt de gesubsidieerde studietijd beperkt: Studenten krijgen alleen bekostiging voor de cursusduur. Daarnaast mogen ze twee jaar 'treuzelen' tegen betaling van het standaardcollegegeld. Zijn ze dan nog niet klaar met hun opleiding, dan moeten ze een commercieel tarief aan de universiteit of hogeschool gaan betalen.

HOP/ TdO

GEEN studentenstop voor HR

De HR zal geen studentenstop instellen bij opleidingen met een tekort aan docenten. Dit maakte collegevoorzitter Jasper Tuytel kenbaar in de centrale medezeggenschapsraad (cmr) van een vraag van Anneke Kistemaker. Het cmr-lid: 'Moet groei *coute que coute*, ten koste van de kwaliteit van het onderwijs, het doel blijven van de HR?' Tuytel vindt dat de HR een maatschappelijke taak heeft om mensen op te leiden. Zeker

omdat er de komende jaren naar verwachting veel hoger opgeleiden nodig zijn. 'We leiden op voor de arbeidsmarkt', aldus de collegevoorzitter die uitlegde dat een onderwijsinstelling ook niet zomaar studenten mag weigeren. Tuytel: 'We moeten de problemen niet afwentelen op de toekomstige en ook niet op de huidige studenten maar proberen ze op te lossen.'

JvN

Facility management in Duitsland veel technischer

Facility management gaat internationaal. De 43 vierdejaars zijn afgelopen maand drie dagen in Berlijn geweest en organiseerden er een conferentie. Daar bleek de Duitse variant van de opleiding veel technischer ingericht.

Natuurlijk werd er een avond gestapt, was er een toeristische bustour en leerden de vierdejaars facility management elkaar nog beter kennen. Toch had het bezoek aan Berlijn vooral een serieuze inslag. Allereerst deden de zes organiserende studenten

ervaring op met zo'n grote klus, iets wat aansluit op de studie, vertelt Sarah Vendrig. 'Het kostte echt heel veel tijd. En hoewel we er vooraf een keer zijn geweest, is iets organiseren in het buitenland toch een extra drempel.' Via docent Jan Hoogstad is het contact ontstaan met de Fachhochschule Berlin en met vijftien Duitse studenten, van wie er vijf meehielpen met de conferentie in Berlijn. Zo werden er gastsprekers uitgenodigd en bedrijven bezocht. Sarah: 'Wat opviel was dat de opleiding facility management daar heel anders is ingericht dan in Nederland. Zij hebben bijvoorbeeld heel veel technische vakken. Zo moeten ze op basis van bouwtekeningen leren hoe een gebouw technisch in elkaar zit. Heel gedetailleerd dus. Wij leren op dit gebied alleen het hoognodige in twee blokken, zij krijgen het drie jaar lang.' In Nederland is de opleiding meer gericht op managen, weet Sarah nu. 'Wij zagen dat gewoon als verschil, maar de Duitsers vinden dat zij achterlopen.' De Duitse studenten komen in januari waarschijnlijk Rotterdam bezoeken.

JvN

CMR-VRAGEN OVER KEUZEONDERWIJS

Het blijft lastig om de organisatie van het keuzeonderwijs helemaal goed te laten verlopen. De centrale medezeggenschapsraad (cmr) vestigde er onlangs wederom de aandacht op. Volgens collegevoorzitter Jasper Tuytel liggen de problemen vooral aan de handelwijze van de clusters.

Op de maandag, bedoeld voor keuzeonderwijs, toch reguliere lessen of tentamens inroosteren is niet volgens de afspraken, benadrukte collegevoorzitter Jasper Tuytel in de cmr-vergadering nogmaals. Hij reageerde op Anneke Kistemaker en studentlid Jaap de Graaf van de cmr die de organisatie van het keuzeonderwijs tegen het licht hielden. Tuytel: 'We spreken dat dus met clusterdirecteuren af, controleren dat twee keer, maar de derde keer doen ze het

toch. Sommigen zijn net kleine kinderen.' Twee van die 'kleine kinderen' zijn de directeuren Claire Kornaat (paramedisch) en Bert Reul (commercieel). Ze voelen zich niet echt aangesproken en roosteren wel regulier onderwijs in op maandag, zij het tussen de keuzevakblokken in. 'Derde- en vierdejaars studenten volgen geen keuzeonderwijs meer en kunnen in die tijd dus regulier onderwijs krijgen', stelt Kornaat. 'Eerste- en tweedejaars

dienen op maandag tijdens keuzeonderwijstijden (tot 11.40 uur en na 16.00 uur – red.) wel vrij te zijn. Maar maandagmiddag kunnen zij dus reguliere lessen volgen.' Collega Reul is verbaasd dat Tuytel zich bezighoudt met de inroostering. Hij is het eens met Kornaat. 'Tussen het ochtend- en het avondblok van het keuzeonderwijs moet het kunnen', aldus de directeur die wel vindt dat keuzeonderwijs en minors op de hogeschooldag voorrang hebben. Voor de studieloopbaan-gesprekken geldt dat in mindere mate. Reul: 'Die hoeven volgens mij niet per se op maandag plaats te vinden.'

SCOS-directeur John Beeking, verantwoordelijk voor het inroosteren van het keuzeonderwijs, heeft weinig problemen met de clusters wat betreft het inroosteren van reguliere lessen tussen 12.00 en 16.00 uur. 'In de beleving van Tuytel moet iedereen ernaar streven om regulier onderwijs niet op maandag te geven. Maar als de clusters het keuzeonderwijs en hun minors netjes kunnen inplannen, is wat ons betreft alles goed. Regulier onderwijs om bijvoorbeeld 9.45 uur kan echter niet, maar dat zijn incidenten. Zulke problemen koppelen we terug naar de clusters, die natuurlijk ook weer met heel veel docenten te maken hebben', aldus Beeking. Dat het aanbod aan keuzevakken nog steeds tekortschiet, een andere klacht van De Graaf, bestrijdt de HR. Soms moet je het vak in een

volgend kwartaal doen, dat wel. Beeking: 'En degenen die in kwartaal 1 een keuzevak moeten volgen, hadden zich al voor de zomer moeten inschrijven. Het is daarbij niet de bedoeling dat eerstejaars al in het eerste kwartaal keuzevakken volgen.' Daarnaast zijn volgens De Graaf niet alle clusters erg happig om de vakken 's ochtends vroeg of 's avonds aan te bieden. Beeking: 'Dat ligt aan de clusters, en dat zeggen we hen ook. Maar de clusters bepalen het aanbod en de tijden. Het moet ook passen bij de werkzaamheden van docenten. De incidenten zijn ook het gevolg van problemen bij enkele bedrijfsbureaus. Tuytel: 'Vijf bedrijfsbureaus op de HR functioneren helemaal niet goed, dat gaat dus verder dan het keuzeonderwijs. Er zijn ook vijf vacatures voor hoofden bedrijfsbureaus.'

Positief aan de organisatie van het keuzeonderwijs noemt Tuytel de in juni ingevoerde MIPS, het nieuwe inschrijfsysteem. Verder vindt de collegevoorzitter het niet echt vreemd dat de organisatie van het keuzeonderwijs lastig is. 'We zijn de enige hogeschool die het keuzeonderwijs *en masse* doet, logistiek gezien is dat nou eenmaal lastig.' Beeking bevestigt Tuytels verhaal. 'Het organiseren van hogeschoolbrede activiteiten is per definitie lastig.'

JvN

Hoe trek je een luie student uit zijn hangmat?

Auteur: Bas Belleman/HOP Illustrator: Kwannie Tang

Talentvolle studenten worden de laatste tijd steeds meer gestimuleerd om er een schepje bovenop te gooien. Maar hoe zit het met de luie student die zijn voltijdopleiding in deeltijd volgt? Welke prikkels krijgt die?

Uit onderzoek blijkt telkens weer dat studenten weinig tijd in hun opleiding steken. Ze zouden er een volle werkweek aan moeten besteden, maar bijna niemand doet dit daadwerkelijk. Voor sommigen biedt de hogeschool nu eenmaal te weinig uitdaging en anderen zijn gewoon te lui om meer dan een zes te ambiëren. Positieve prikkels zijn er genoeg. Wie wil worden toegelaten tot het groeiende aantal topklasjes en schakelprogramma's die direct toegang bieden tot een universitaire masteropleiding, moet hoge cijfers halen. Het wemelt bovendien van de innovatie- en scriptieprijsjes. Ook met hoge studiecijfers is geld te verdienen. De 36 beste eerstejaars studenten techniek van Avans Hogeschool krijgen ieder een cheque van 2500 euro. Aan de Hogeschool Windesheim gaat in 2008 een intensief hbo-college van start, naar voorbeeld van de colleges aan de universiteiten. Excelleren en talent zijn ook in het hbo allang geen vieze woorden meer.

smeken om meer huiswerk

Ideeën genoeg dus om toptalent te prikkelen. Maar wat te doen met de luie student die een zesje mooi genoeg vindt, die helemaal geen zin heeft om de top te halen? Hoe krijg je die zover dat hij een 'normale', volledige werkweek gaat draaien? Hbo-studenten werken naar eigen zeggen gemiddeld iets harder dan studenten van de universiteit: 33 tegen 31 uur in de week. Maar een grote groep doet de opleiding feitelijk 'parttime', zo blijkt uit de database Studie Keuze Informatie van het onderzoekscentrum Choice. Op grond van deze database wordt onder meer de Keuzegids Hoger Onderwijs gemaakt. Uit internationaal onderzoek bleek eerder dat bijna een kwart van de Nederlandse studenten minder dan twintig uur per week in de opleiding steekt. Hier en daar maken studenten het wel erg bont. Bij de opleidingen maatschappelijk werk & dienstverlening (mwd) van Saxion Hogescholen en Inholland Rotterdam zijn ze naar eigen zeggen maar 23 uur in de week bezig. Aan de Hogeschool Rotterdam besteedden de studenten van de opleiding international business & management studies (ibms) afgelopen jaar maar 24 uur in de week. Waarom kunnen zulke opleidingen hun studenten niet tot harder werken aanzetten? Waarom geven ze niet gewoon wat extra 'huiswerk' op en toetsen ze niet strenger? Veel studenten smeken er zelfs om. Bijna de helft van de afgestudeerden in het hbo vindt achteraf dat de opleiding te makkelijk was. Dus waar wachten de opleidingen nog op? 'Onze opleiding IBMS is zwaar genoeg', meent Gerard van Drielen, bestuurslid van de Hogeschool Rotterdam. 'Dat blijkt ook wel, want veel te weinig studenten halen hun diploma. In het eerste jaar valt 38 procent af. In het tweede jaar is

dat 43 procent. En daarbij moet je bedenken dat eenderde van onze studenten uit het buitenland komt en een *accelerated program* volgt. Die halen het bijna allemaal, dus de cijfers zijn geflatteerd. We stellen hoge eisen, maar daar gaan de studenten kennelijk niet harder van werken: We maken ons zorgen om het rendement.' De opleiding probeert er iets aan te doen door het aantal contacturen te verhogen. 'De studenten moesten tot vorig jaar onderling afspreken wanneer ze met hun projectgroep bij elkaar kwamen', vertelt Van Drielen. 'Dat bleek niet te werken. Nu roosteren wij die projectgroepen weer zelf in. De roostervrije dag is ook afgeschaft, want die beschouwden studenten als vrije tijd. Zelfstudie kwam er op die dag niet van.'

contacturen

Extra lessen inroosteren klinkt misschien schools, maar het helpt wel. Uit de Choice-database blijkt een zeer sterk verband tussen het aantal 'contacturen' en het aantal uren dat een student daarnaast per week aan zijn opleiding besteedt: één contactuur erbij levert gemiddeld één uur zelfstudie extra op. Dat effect is het sterkst als een opleiding weinig contacturen heeft. Toch ziet Wim Slingeland, directeur van het instituut mens & maatschappij van Saxion Hogescholen in Enschede, weinig in het opschroeven van het aantal contacturen. Hij denkt dat zijn mwd-studenten snel meer uren zullen gaan draaien dankzij het nieuwe onderwijsconcept dat wordt ingevoerd. 'We gaan de studenten een uitdagende leeromgeving aanbieden en steunen in hun persoonlijke leertraject. Daarin draait het niet alleen om contacturen. Als een student zegt: "Het is veel pittiger, ik leer meer", dan zijn wij tevreden. Hun inzet is zeker een punt van aandacht, maar het gaat ons uitein-

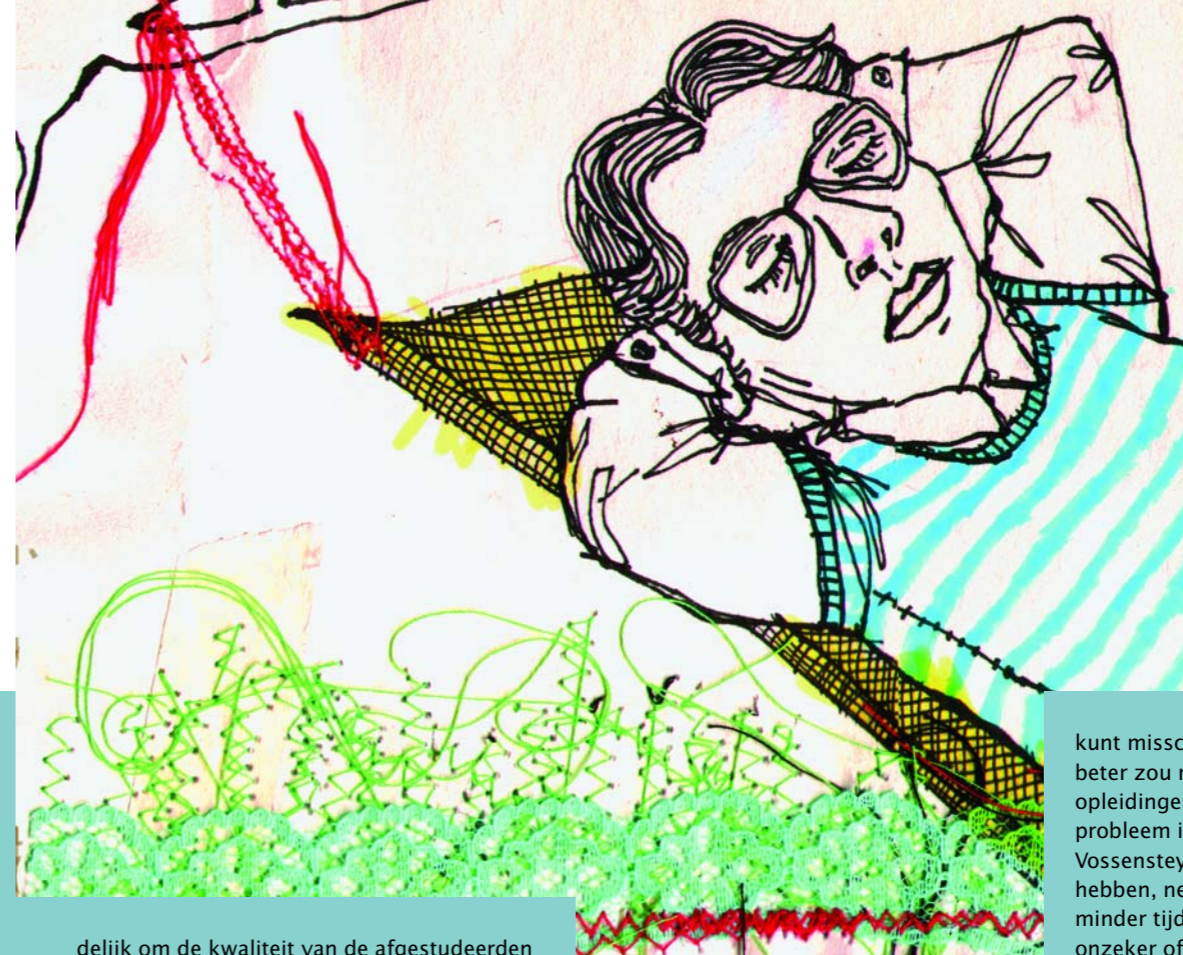
delijk om de kwaliteit van de afgestudeerden en die is goed.' Hoe het zover heeft kunnen komen dat zijn studenten zo weinig uitvoeren, weet Slingeland niet. 'Kennelijk is het onderwijs te weinig prikkelend geweest. Ik denk dat we te lang zijn doorgegaan met een onderwijsconcept dat niet aansloot op de doelgroep die hier binnenkomt. Maar dit jaar is alles nieuw. We hebben een compleet nieuwe soort begeleiding.'

eindeloze herkansingsmogelijkheden

Onderzoeker Hans Vossensteyn van het Twentse Center for Higher Education Policy Studies vermoedt dat het lage aantal studieuren vooral te maken heeft met de vergaande 'flexibilisering' van het onderwijs. 'In zijn tweede jaar volgt de student nog wat vakken uit het eerste jaar, in zijn derde jaar doet hij ook tweedejaarsvakken plus dat ene overgebleven vak uit het eerste jaar, enzovoorts.' De haast eindeloze herkansingsmogelijkheden die studenten na hun eerste jaar hebben, spelen een cruciale rol volgens Vossensteyn. 'Je kunt herkansingen opvatten als een belangrijke verworvenheid: Je hoeft immers niet een heel jaar over te doen als je

één vak niet haalt. Anderzijds geeft dat de student wel erg veel vrijheid om te zeggen: Ik blijf in bed liggen en doe dat tentamen een volgende keer wel. Hoe minder herkansingen, hoe hoger het rendement. Je zou de flexibiliteit kunnen terugbrengen om ze harder te laten studeren.' Vossensteyn denkt dat ook de intensiteit van het onderwijs nauw gerelateerd is aan het aantal studie-uren. 'Hoeveel docententijd wil je in je studenten stoppen? Bij de *university colleges*, waar studenten voor geselecteerd moeten worden, is de begeleiding intensief en zie je dat studenten hard werken en snel hun bachelor halen.'

Critici stellen dat hbo-instellingen in het hoger onderwijs hun eisen laag houden, zodat genoeg studenten hun diploma halen. Anders krijgen de instellingen te weinig geld van de overheid: die financiert immers nog altijd op grond van het aantal afgestudeerden. 'Als je de meelifers een onvoldoende geeft, krijg je ruzie met je opleidingsmanager', zegt bijvoorbeeld hbo-docente Anne Marie Oudemans, bestuurslid van de vereniging Beter Onderwijs Nederland. 'Dan ben je niet iemand die het hbo-niveau op peil wil houden, maar een slechte docent met een te laag rendement.' Maar CHEPS-onderzoeker Vossensteyn denkt dat dit wel meevalt. 'Geld corrumpeert misschien, maar de kwaliteitszorg rond de opleidingen is redelijk goed. Je

Berber of berber?

kunt misschien wel zeggen dat de NVAO beter zou moeten letten op de intensiteit van opleidingen.' Een ander deel van het probleem is de lage studiebeurs, speculeert Vossensteyn. Omdat studenten weinig geld hebben, nemen ze bijbaantjes en hebben ze minder tijd voor hun opleiding. 'Maar het is onzeker of je dat oplost door de studiebeurs te verhogen. Misschien kopen ze dan een Levi's in plaats van een broek van C&A.'

TOPOPLEIDINGEN IN HET HBO

Het hbo heeft steeds meer aandacht voor topstudenten. Zo zijn er bijvoorbeeld zogenaamde honoursprogramma's voor ambitieuze studenten. De commissie *Ruim baan voor talent* gaf de overheid het advies om subsidie te geven aan honoursprogramma's van de Hogeschool Utrecht, de Hanzehogeschool Groningen, de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten, de Rietveld Academie, de Hogeschool van Arnhem & Nijmegen en de Christelijke Hogeschool Ede. En er waren nog meer voorstellen ingediend. Andere initiatieven zijn er ook. Naar voorbeeld van de *university colleges* in Utrecht, Maastricht en Middelburg start de Hogeschool Windesheim vanaf 1 september 2008 een eigen *honourscollege*. De voertaal is Engels, het onderwijs kleinschalig en je moet er keihard werken. De opleiding is interdisciplinair en studenten worden geselecteerd op motivatie en geschiktheid.

‘Paaldanslessen, dat past hier helemaal niet’

Lampen in het zwembad vervangen, een paar uur achter de balie zitten en meelopen bij de kinderopvang. Niet alle werkzaamheden van Lars Maat (derdejaars commerciële economie, specialisatie sportmarketing & management) lijken bij een hbo-stage te horen.

Stagebegeleider Ronald Klinkenberg heeft een reden waarom hij Lars ook het ‘simpele’ werk laat doen. Het is belangrijk dat hij het gevoel krijgt bij wat voor bedrijf hij werkt, meent de bedrijfsleider. Daarnaast werkt Lars uiteraard aan zijn hoofdtak, het onderzoek of er in *Health & Racquetclub Tingenijsse* dansles kan worden gegeven. Nu is dat nog niet mogelijk in het sportcentrum waar je bijvoorbeeld al wel kunt fitnessen, tennissen, eten en dvd’s huren. Ook is er kinderopvang.

Lars: ‘Ik heb een onderzoek uitgevoerd onder leden en niet-leden. Met de enquête ben ik de straat opgegaan en de geluiden waren positief. In Krimpen zijn er namelijk niet zoveel mogelijkheden om te leren dansen. Stijldansen en streetdance vonden de mensen het leukst. Daarna hebben we drie dansscholen uitgenodigd. Eén ervan zal waarschijnlijk de lessen gaan verzorgen.’

Ronald: ‘Door stagiaires laten we vaak klanttevredenheidsonderzoeken uitvoeren. Deze stage is weer eens iets anders, niet het geijkte. De vraag is of de danslessen haalbaar zijn. Lars legt het pad waar wij als bedrijf op verder kunnen.’

Lars: ‘Ik zit hier vier dagen in de week, dan kun je een hoop doen. En eigenlijk doe ik hier dingen die ik op school heb geleerd bij het starten van de junioronderneming. We moesten vier mogelijke producten verzinnen, er eentje uit kiezen en op de markt zetten. Die stappen kon ik hier zo overnemen.’

Ronald: ‘Toevallig sluit het heel goed aan op het schooltraject: onderzoeken, contacten maken en een conclusie trekken. Op zich zijn die stappen niet zo moeilijk maar je moet die stappen wel durven nemen. In elk geval is Lars erg zelfstandig. Zulke stagiaires krijgen dan ook de ruimte om wat te doen. Daarnaast vind ik het belangrijk dat ze meedraaien in het bedrijf. Dat ze ook eens achter de balie zitten en een keer meegaan met de onderhoudsman. Door dat ook te doen, ben je hier niet meer een vreemde eend in de bijt.’

Lars: ‘Ik ben begonnen in de Kidsclub (de kinderopvang) en heb ook achter de balie gezeten. Dan ontmoet je gelijk iedereen die hier werkt en voel je je meer op je gemak. Ik hoor van zat stagiaires bij andere bedrijven dat ze worden misbruikt door alleen maar koffie te zetten en

te stofzuigen. Hier krijg ik ook de kans om die opdracht te doen. Je werkt ergens naartoe en het zou geweldig zijn als ik hier over een jaar ga sporten en dat er dan twintig tot dertig mensen aan het dansen zijn.’

Ronald: ‘We vinden het leuk dat Lars dadelijk ook bij de eindgesprekken over de financiële afhandeling zit. Hij is tenslotte degene die met de dansschool het eerste contact heeft gelegd.’

Lars: ‘Dat lijkt me ook leerzaam. Maar het is wel belangrijk dat je als bedrijf weet wat je wilt. Er was bijvoorbeeld een dansschool die hier paaldanslessen wilde verzorgen. Dat past hier helemaal niet!’

JvN

JEROME SEVERIN

Tot 2001: small business
Nu: mede-eigenaar marketingbureau YoungUrbans

Zorgen voor een beleving. Tijdens zijn studie small business deed de opleiding daar te weinig aan, vindt Jerome Severin (27). Bij zijn marketingbureau staat beleving juist centraal.

‘Je merkte dat de opleiding nog in de kinderschoenen stond’, vertelt Jerome Severin over zijn studietijd op de HR. Severin maakte deel uit van de derde lichting van small business, de opleiding die toen nog op de locatie Museumpark zat. ‘De stof was te beperkt en ik had interesse in een communicatieve en onconventionele wijze van marketing, maar daar werd geen aandacht aan besteed. Jongeren bereik je niet meer met advertenties – wel met middelen die tot de verbeelding spreken: internet, evenementen en product-introducties bijvoorbeeld.’ Niet toevallig richten Severin en oud-studiegenoot Jim Prins zich nu in hun bedrijf *YoungUrbans* op deze vorm van marketing. Via zijn stage kwam Severin in contact met een bedrijf dat bezig was met vernieuwende manieren van marketing. ‘Als een van de eerste merken gaven ze kleding weg aan mensen die veel in de media komen. Met een heel klein budget creëerden ze een heel grote hype. Mijn schoolmaatje en ik dachten: Hier zit toekomst in!’ Zo gezegd, zo gedaan en via het schoolproject *zelfstandig onder-*

nemen startten ze hun bedrijfje. In het begin vanuit het zolderkamertje van Severin en nog met een baan ernaast. ‘Om ons in de kijker te spelen bij potentiële sponsors, dus klanten, begonnen we met het organiseren van eigen evenementen. Kleine feestjes met dj’s en live muzikanten. Al vrij snel werden we gevraagd door *Off_Corso* waar we de zaterdagavond in de lounge programmeerden. Dan regelden we de artiesten en zorgden we voor de aankleding.’ De jonge ondernemers merkten dat ze iets in gang konden zetten. ‘Je kunt flyeren en posters ophangen maar het gaat erom de juiste mensen te pakken. Mensen uit te nodigen die een bepaalde voortrekkersrol vervullen en weten waar ze willen zijn; de rest volgt dan wel.’ Een van de huidige klanten is *BLEND*, een kunst-, media-, mode- en muziekmagazine. *YoungUrbans* koppelde een reizende winkel met artikelen die je elders in Nederland niet tegenkomt aan het blad, gecombineerd met exclusieve producten van adverteerders. ‘Die winkel staat zestig dagen op één locatie en verhuist dan naar een andere stad. De creatieve voorhoede in een stad is betrokken bij ontwerp, realisatie en programmering.’ De reizende winkel heeft al 350.000 euro aan *free publicity* opgeleverd, meldt Severin trots. ‘Dat is goed voor het blad, voor de merken en voor de betreffende stad. En ook voor de makelaars van de leegstaande panden die we gebruiken. In Rotterdam zaten we in een pand dat al vier jaar leeg

Foto: Leven Willemse

CURRICULUM VITAE

- 1992-1997** havo
- 1997-2001** small business aan de HR
- 2001-heden** initiatiefnemer en leidinggevende YoungUrbans
- 2002-heden** eventmarketing voor onder andere *Stolichnaya*, *Southern Comfort*, *Shoebaloo*, *Absolut Vodka* en *BLEND*-magazine
- 2005-heden** samenstellen en mede organiseren van citytours in Rotterdam, Manchester en Barcelona
- 2006-heden** kernlid van YoungEDBR, adviesorgaan voor het Rotterdamse college van B&W

stond. Binnen twee maanden waren er vier serieuze gegadigden voor datzelfde pand.’ Als marketingbureau blijft *YoungUrbans* op zoek naar ongewone manieren van communicatie. Het creëren van een beleving staat daarin steeds centraal.

Gemist op de HR: Gast sprekers die vertellen over nieuwe vormen van marketing. Pas dan gaat het echt leven.

Severin: ‘Dat is ook belangrijk in het onderwijs. Juist bij small business moet je gast sprekers laten vertellen over successtory’s en over mislukte dingen. Zij hebben het meegemaakt. Pas dan gaat echt leven.’

JvN

foto's: Ronald van den Heerik

23/7: CLUB LIME

Nieuw! 23 uur per etmaal en zeven dagen in de week kun je terecht bij Club Lime, in de stad, vlak naast Dudok. *Profielen* ging groen en nam de proef op de som.

Aan de Westewagenstraat is sinds kort Club Lime gevestigd. Wat dacht je van ontbijten vanaf zeven uur 's ochtends, 's middags lekker lunchen, in de avond heerlijk Italiaans eten en daarna de nacht doorbrengen onder het genot van een lekkere dj, dit alles afgesloten met een after-uitgaan maaltijd. Ja echt, hier kan je 23 uur per dag, 7 dagen per week terecht voor alles wat een stadsmens nodig heeft.

De inrichting van Lime is zonder enig bezwaar hip te noemen. Hout, groen leer, roestvrij staal

en een groenmarmere bar sluiten schitterend op elkaar aan en geven de club een frisse, ruime uitstraling. Op zich niet verkeerd, want erg groot is het niet, maar daar merk je weinig van door de grote glazen voorgevel en de ruimtelijke indeling die een beetje aan een typisch Amerikaans koffiehuis doet denken. Tafeltjes langs de muren, een centrale bar en een knusse bovenverdieping waar ook de dj is ondergebracht. Maar wat kan je dan verwachten in die 23 uur dat ze open zijn? *Profielen* nam deze dagtaak op zich en vertelt het je.

Maandag, 09:00 uur

Geen grootse drukte, tegen de verwachting in geen lamme feestgangers die overgebleven zijn na een wilde zondagnacht. Die blijken rond zes uur (sluittingstijd) toch meestal wel hun bedje op te zoeken. Wel een paar dertigers die onder het genot van een krantje rustig zitten te ontbijten.

Diezelfde maandag, 14:00 uur

Iets drukker, de eerste mensen zitten alweer aan de rosé. De keuken is open dus voor mij een ciabatta met gekruide kip, tomaat, rucola en honing-balsamico dressing. Erg lekker, ook voor zeven euro. Geen slechte koffie verkeerd en een vriendelijke dame achter de bar. In tegenstelling tot vanochtend staat de muziek al wat harder (Buena Vista Social Club) en zijn de bezoekers een stuk spraakzamer. Wel ligt de gemiddelde leeftijd nog steeds ergens rond de dertig, waardoor ik me met mijn 23 een beetje een vreemde eend voel.

Vrijdag, 23:30 uur

Avondje stappen, eerst rustig wat drinken. Lime zou een goede plek voor de *kick-off* kunnen zijn. Zou je denken, maar helaas. Wat betreft het 'rustige' zitten we goed, maar om nou te zeggen dat hier legendarische stapverhalen ontstaan zou te veel van het goede zijn. Misschien mist het de

studentikoze onvoorspelbaarheid, misschien is een avondje uit ook wel wat anders als je rond de dertig bent. Maar de avond is nog jong, dus gaan we er op uit.

Vrijdag (eigenlijk al zaterdag), 03:30 uur

Voor een dansje hebben we elders ons heil gevonden, maar nu de beentjes moe en de drang naar een 'voedzame' warme hap sterker begint te worden zoeken we weer onze weg naar Lime. De uitsmijter houdt de deur voor ons open (aardig) en we nemen plaats aan de bar. De leeftijd is wat gedaald en de gezelligheid toegenomen, wat meer zegt over het tijdstip dan over de leeftijd. Het is een verademing om in plaats van het zoveelste broodje shoarma een lekkere lasagne voorgeschoteld te krijgen en ergens heeft het wel iets chiques om in deze ambiance je honger te stillen.

Dus...

is club Lime nog best een bescheiden aanwinst voor het Rotterdamse uitgaansleven te noemen. Het vult een paar dode momenten in de dag op een frisse manier op, zoals het echt vroege ontbijt en de superlate snack. Voor de rest is het leuk, maar niet bepaald opwindend. Je moet er van houden dus.

RJ

The Departed: overgoten met heerlijk psychologisch sausje *****

Je hebt in de filmwereld een zee aan regisseurs, maar slechts enkelen steken met kop en schouders boven hun generatiegenoten uit. Daarvan blijven er maar weer een paar over die na vele jaren en bijna even zoveel films nog steeds tot de groten behoren. Martin Scorsese is daar één van. *Taxidriver*, *Raging Bull*, *Goodfellas*, *Casino* en Michael Jackson's *Bad* zijn een paar van zijn meesterwerken, met allemaal één overeenkomst (hun filmische kwaliteit daargelaten): geweld. Zodra dus de eerste berichten van een nieuwe 'Scorsese' opduiken, gaan bepaalde filmhartjes sneller kloppen. En voor zijn nieuwe film, *The Departed*, is dat zeker niet onterecht. *The Departed* vertelt een bekend verhaal: een *good cop* en *bad cop* gaan undercover bij een grote lers-Amerikaanse maffiabaas, terwijl de maffiabaas ook zijn spionnen heeft bij de politie, waarna een lang, zenuwslopend en uiteindelijk toch nog verrassend kat-en-muis spel begint. Eerder gezien? Vermoedelijk niet, want een regisseur als Scorsese onderscheidt zich van al die andere filmmakers door het verhaal lekker meeslepend en indrukwekkend op het doek neer te zetten. Zoals je van Scorsese mag verwachten neemt hij uitgebreid de tijd, bijna tweeënhalf uur. Dat biedt ruimte voor een sterke psychologische verdieping van de personages, die door hun dubbelleven natuurlijk in een uitermate interessant pakket verzeild zijn geraakt. Tel hierbij op: de shots, de sfeer, de plot en natuurlijk ook de geniale acteerprestaties van grootheden als Jack Nicholson, Matt Damon en Leo DiCaprio die je als regisseur van formaat natuurlijk voor het uitzoeken hebt, en je komt uit op een bovengemiddelde thriller met een heerlijk psychologisch sausje. Ga kijken!

RJ

Chabot kan beter lullen dan schrijven *****

Ik lees elke ochtend de Volkskrant en sla zelden de column van Martin Brill over. Want Martin Brill schrijft geweldig, grappig, mooi, soms over niks, soms over alles. Echt een kunstenaar, die man. Martin Brill is vorig jaar het theater in gedoken met schrijver Ronald Giphart en Bart Chabot. Gedrieën lazen ze op het podium voor uit eigen werk, of beter gezegd: Brill en Giphart lazen voor uit eigen werk en Bart Chabot vertelde verhalen. De ADHD-Hagenees en voormalig boezemvriend van knuffeljunk Herman B. is in het theater een doorslaand succes, naar het schijnt. Dat hysterisch theatrale van Chabot, wat de argeloze televisiekijker zwaar op de zenuwen kan werken, schijnt op de tribune enorm tot zijn recht te komen. Nu, daar kan ik niet over oordelen aangezien ik de voorstelling helaas heb gemist.

SaS

Maar ik kan wel wat zeggen over het feit dat Chabot de korte en middellange verhalen die hij *on tour* spuide nu heeft gebundeld in het boekje *FC Dood*. Volgens mij verhouden de gesproken verhalen van Chabot zich tot het gedrukte woord zoals Chabots persoonlijkheid zich verhoudt tot tv: het werkt samen niet echt. Het zal ongetwijfeld gemakkelijk zijn om Chabot schuimbekkend en met zijn ogen draaiend te horen vertellen over zijn aanvaringen met al dan niet welwillende ambtenaren. Maar zoals hij het vervolgens opschrijft, is het gewoon niet zo heel erg grappig. Chabots verslag over meelopen met de Golden Earring vond ik een aanfluiting. De manier waarop Chabot de bandleden als pr-slaafje benadert, de meest clichématige vragen op ze afvuurt en ze alleen maar continu veren in de reet steekt... niet bepaald interessante literatuur. Het verwacht mij dan ook om held Martin Brill gekwoot op de achterflap van *FC Dood* te zien beweren dat Chabot-de-schrijver iemand is die 'de diepste krochten van de menselijke ziel durft te betreden' en 'over honderd jaar nog moeiteloos gelezen kan worden'. Ik weet het niet, Martin Brill. Jullie hebben vast een hoop lol gehad tijdens die theatertour en je zal Chabot een puike kerel vinden, maar de 'diepste krochten van de menselijke ziel'? Lijkt me iets te veel eer.

MS

Stof de loungebank af voor nieuwe Air *****

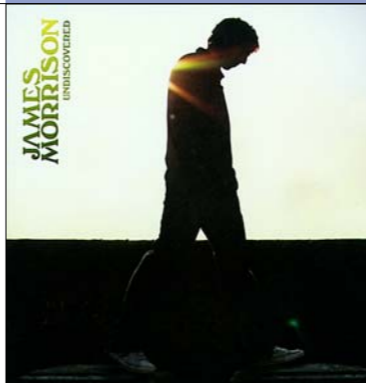
Nu de loungebanken langzamerhand museumstukken aan het worden zijn of bij het grof vuil worden neergezet, moeten ook artiesten die in de hoogtijdagen van de 'bankcultuur' hun boterham dik konden beleggen andere wegen zoeken om populair te blijven. Zo ook het Franse duo Air dat de late uurtjes in niet zo lang vervlogen tijden wist te vullen met ijle klanken. Na het produceren van de soundtrack van Sofia Coppola's *The Virgin Suicides*, leek de band zich in de filmwereld te blijven bewegen, maar met hun bijdrage aan de mixcd-reeks *Late Night Tales* zijn ze terug met waar ze sterk in waren: plaatjes aan elkaar draaien. Deze cd is dan ook bijna de ultieme mix van pop, klassiek en new wave, zonder dat duidelijk wordt of de muziek uitgesproken behoort tot één van de voornoemde muzieksoorten. The Cure, Black Sabbath en Japan (met het nog steeds magnifieke *Ghosts*) worden verweven aan obscure soundtracks uit de jaren zestig en vergeten klassieke composities van onder andere Ravel. Het resultaat is verbluffend en zeer rustgevend, en zal zeer zeker de run richting de kringloopwinkels op loungebanken in gang zetten.

MS

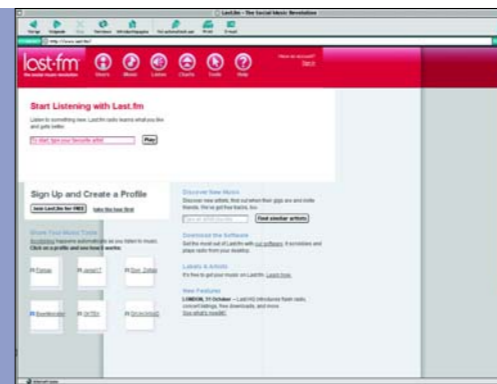

De nieuwe Terence Trent D'Arby *****

Na het grote succes van de door Ferry Maat samengestelde verzamelaars onder de naam Soulshow, de uitverkochte zalen die een Nu Soul artiest als Joss Stone op haar naam heeft geschreven en de comebacks van bijna vergeten artiesten als Solomon Burke en James Brown, staan er

ook steeds meer nieuwe artiesten op die de soul als inspiratiebron gebruiken. Wat dat betreft is er een goede vergelijking te treffen met de jaren tachtig toen artiesten als Prince en Terence Trent D'Arby de toon zetten. De Terence van dit jaar luistert naar de naam James Morrison. Met *You give me something* heeft de nog zeer jonge artiest al een doorbraak geforceerd, maar het zou hem tekortdoen om slechts deze song van de cd *Undiscovered* te melden. Naast een zeer herkenbare en zelfs nu al doorleefd klinkende stem, weet Morrison persoonlijke teksten te combineren met erg prettige muzikale arrangementen. Op de twaalf tracks laat hij horen niet alleen soul in zijn muziek te brengen, hij doet dat ook met variatie zodat de cd nooit echt gaat vervelen. Wanneer Ferry Maat straks als tachtigjarige weer aan het compileren slaat, dan kan hij ongezien elke track van deze cd meenemen.

Online muzikaal grasduinen met Last.FM *****

Deze maand iets voor echte muziekliefhebbers en downloadjunkies: www.Last.fm. Sinds ik op deze pagina werd gewezen, heb ik mijn eigen muziekmap niet meer gezien en ongeveer honderd nieuwe artiesten ontdekt (waarvan negentig gelijk weer vergeten, maar dat is inherent aan de informatie-overkill). Je komt op de site waar je in eerste instantie alleen bands of titels kunt zoeken, dus maak snel je profiel aan en download het afspeelapparaatje op je pc. Dan begint de pret. Via je player krijg je toegang tot een idioot lange lijst met genres waarvan je het bestaan niet eens vermoedde (zo hebben ze bijvoorbeeld een lijstje 'Officially shit', weet je dat ook weer te vinden). Verder is er een uitgebreide zoekfunctie op naam, titel, album of zelfs label en een overzichtje van de nieuwste releases. Via je eigen LastFM radio streamer kun je nu gaan 'scrobblen', wat zoveel betekent als muzikaal grasduinen in de rubrieken die jij zelf hebt aangegeven. Nu kan jij bij elke suggestie die LastFM aandraagt, aangeven of je dit in het betreffende genre vindt passen en of je het goed vindt of niet. Ook onthoudt je scrobblen wat je goed vindt, wat je vaker zoekt en wat je gelijk weer wegzapt. Zodoende ontstaat er een enorm netwerk van muziek die (de ene keer vaker dan anders) op elkaar lijkt. Als je dus een naam intypt van die ene obscure band die je na een wilde vakantie met moeite kon onthouden, dan zit je binnen een paar minuten met een hele boodschappenlijst voor je KaZaa. Niet dat je KaZaa dan überhaupt nog nodig hebt, want LastFM is gewoon als plug-in te installeren voor je Winamp of MediaPlayer, zodat je de hele dag onderwets 'radio' kan luisteren. Maar dan wel het soort radiozender dat alleen draait wat jij wilt horen.

RJ

te allen tijde
ten alle tijden
ten allen tijden

Meest succesvolle scriptschrijver ooit *****

De scriptschrijver die de laatste decennia het meeste succes heeft gehad in de filmindustrie, heeft vierhonderd jaar geleden in levenden lijve successen gevierd. Wie kent niet de tragische liefdesgeschiedenis Romeo and Julia, zijn eerste tragedie en de basis voor onder andere *The West Side Story*, maar ook letterlijke verfilmingen? En wat was *The Lion King* geweest zonder het vrije jatwerk van de firma Disney uit de teksten van Hamlet? Plus de komedies van de bard die met name eind jaren negentig de inspiratie vormden voor tienerfilms als *Clueless*. Kortom, had William Shakespeare nog geleefd, dan had hij al hoog en droog in Malibu residentie gekozen in plaats van in het druilerige Stratford-upon-Avon. Toch wagen maar weinig filmmakers zich aan letterlijke verfilmingen van de nalatenschap van de Engelsman. Niet omdat de verhalen niet boeiend zijn, maar omdat er nog weleens moeilijke thema's aangesneden worden. Berucht is bijvoorbeeld *The Merchant of Venice* waarin de personage Shylock, een joodse geldverstrekker, negatief uit de verf komt. De teksten van Shakespeare zijn wel genuanceerder, maar of de tragische figuur ook goed tot zijn recht komt, valt of staat met de acteur die de rol speelt. Al Pacino is dat in de verfilming van regisseur Michael Radford zeer zeker goed afgegaan. Pacino, die naast zijn filmacteerwerk ook vaak op de planken van Broadway stukken van Shakespeare heeft opgevoerd, weet precies op de goede momenten Shylock af te schilderen als een harde man, maar op andere momenten ook als overbezorgde vader. Daarmee is *The Merchant of Venice*, voor het overige met Jeremy Irons en Joseph Fiennes, een waardig eerbetoon aan zijn geestelijk vader geworden, zonder al te hard op tenen te gaan staan.

MS

recensies

foto: Levien Willemse

Voor veel banen die Jan van Lankvelt op de HR uitvoerde, werd hij gevraagd. Omdat het een lastige klus betrof of omdat het een lastige klus betrof of omdat het een lastige klus betrof of omdat het een lastige klus betrof. Zo was hij hoofd van de facilitaire dienst op Museumpark en directeur bij studentzaken (voorloper van de dienst instroommanagement), twee functies waarin hij wat kwijt kon. 'Ik vond dat de facilitaire dienst meer in dienst moest staan van de clusters', aldus Van Lankvelt die bij zijn directeurschap maar ook in andere functies het samenspel tussen staf en clusters centraal stelde. Het bemiddelen speelde steeds een grote rol. 'Zo ben ik tien jaar hoofd studentzaken geweest (bij twee verschillende clusters – red.). Daar doe je veel in het belang van de student. Bij engineering heb ik de nadruk gelegd op de individuele studentbegeleiding; daar was nog niet zoveel aandacht voor.'

het HR-gevoel

De focus op de student bleef op de HR soms wat op de achtergrond, is Van Lankvelts ervaring. 'Bij het directeurschap van studentzaken ging ik er zondermeer van uit dat iedereen daarvoor gaat. Mensen zijn echter ook met hun eigen belang bezig. Ze willen hun eigen positie handhaven of versterken en kijken niet naar de hele organisatie. Ik zat bij veel verschillende opleidingen en meerdere stafafdelingen, waarbij het me opviel dat vaak vanuit de eigen situatie wordt gedacht en gewerkt en niet de synergie gezocht wordt. Ik zou meer het HR-gevoel willen zien. Binnen alle clusters en diensten is er een groot aantal mensen dat hard werkt maar we zitten in een grote organisatie die bureaucratische trekken vertoont en waarin je makkelijk de verantwoordelijkheid kunt afschuiven.'

Deze rubriek komt uit bij voldoende nieuwsaanbod. Nieuwe directeuren worden voorgesteld, vertrekkende medewerkers blikken terug op hun jaren bij de HR. Maar ook afdelingselementen en berichten van de personeelsvereniging hebben hier een podium.

Exitinterview met DUIZENDPOOT Jan van Lankvelt

Welke functies hij in 25 jaar HR allemaal heeft vervuld, weet het hoofd studentzaken cluster engineering Jan van Lankvelt (62) niet meer precies. Maar dat het er veel zijn, is zeker. Zo stond hij aan de wieg van het keuzeonderwijs. Eind deze maand neemt hij afscheid.

Toch vindt Van Lankvelt de grootte van de HR prima, zeker ook voor studenten. 'Vanwege de voorzieningen, de vele keuzevakken en differentiaties. Bovendien kunnen ze makkelijker naar een andere opleiding switchen', aldus Van Lankvelt die deze voordelen ook altijd heeft verdedigd in de medezeggenschapsraden (mr) waarin hij zitting had tijdens verschillende fusieprocessen. Eerst zat hij in de mr van de toen nog zelfstandige sociale academie, daarna volgden de Hogeschool Rijnmond en de HR. In de medezeggenschapsraden heeft Van Lankvelt de HR breed leren kennen. 'Je hebt er contacten met alle directies, met veel medewerkers en vakbonden; zo krijg je een netwerk en daarmee de mogelijkheid verbindingen te leggen.' Met het door hem opgezette keuzeonderwijs konden studenten profiteren van de grootte en verscheidenheid van de HR, motiveert Van Lankvelt. Daar moest hij de opleidingen (toen nog faculteiten) eerst wel van overtuigen. 'Er was best verzet tegen het keuzeonderwijs. De faculteiten zeiden: "Dat kan niet, daar hebben we geen ruimte voor." Na heel veel tijd is het toch gelukt. Bij dit project moest je je in verschillende situaties kunnen

verplaatsen, veel praten en mensen overtuigen; dat kan ik denk ik wel goed.' Het kwam ook goed van pas na de fusie. Op locatie Museumpark kwamen verschillende opleidingen bij elkaar. 'Allemaal dachten ze op de oude voet door te kunnen gaan. Dan kreeg ik te horen: "Jij weet niet hoe onze opleiding in elkaar zit." Maar er moest toch afstemming plaatsvinden. Het kan niet zo zijn dat de één een rooster heeft van veertig en de ander van vijftig minuten.' Buiten alle organisatorische taken heeft Van Lankvelt tot halverwege de jaren negentig ook lesgegeven. 'Dat vond ik leuk maar met name op de dagopleiding hoorde ik mezelf te veel praten. Om die reden was ik 25 jaar geleden juist weggegaan bij de middelbare school waar ik werkte. Ik ben meer een man van uitwisselen.'

JvN